

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 6/2008 - 32 pàgines
Sessió ordinària del dia 15 de maig del 2008

El dia 15 de maig del 2008, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 25/2008, que és el següent:

1. Nomenament d'un membre del Consell Andorrà de l'Audiovisual.

2. Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, al Projecte de Llei qualificada de llibertat sindical.

3. Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de la ratificació de l'Acord entre el Principat d'Andorra i la Santa Seu.

4. Presa en consideració, si escau, de la Proposició de Llei d'independència i qualitat de la radiodifusió i la televisió públiques.

5. Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'acord sobre la situació del Tibet.

6. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de modificació de la Llei 20/2007, del 18 d'octubre, de societats anònimes i de responsabilitat limitada.

7. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei d'acompanyament del Projecte de llei del pressupost 2008 sobre les noves formes de contractació i finançament d'obres públiques.

8. Examen i aprovació, si escau, de la Proposició de Llei qualificada d'exercici de professions liberals i de col·legis i associacions professionals.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Joan Gabriel i Estany i Bernadeta Gaspà Bringueret, Síndic General i Subsíndica General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sra. Olga Adellach Coma
M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany
M. I. Sr. Alain Bernat Gallego
M. I. Sr. Carles Blasi Vidal
M. I. Sr. Robert Call Masià
M. I. Sr. Josep Dallerès Codina
M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez
M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi
M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré
M. I. Sr. Jordi Font Mariné
M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal
M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany
M. I. Sra. Eva García Pastor
M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringueret
M. I. Sra. Mariona González Reolit
M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell
M. I. Sr. Esteve López Montanya
M. I. Sr. Daniel Mateu Melción
M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora
M. I. Sr. David Pérez Peiró
M. I. Sr. Emili Prats Grau
M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font
M. I. Sra. Eva Riberaigua Dournès

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa
M. I. Sr. Jaume Serra Serra
M. I. Sr. Enric Tarrado Vives
M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell

També hi és present el M. I. Sr. Albert Pintat Santolària, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Conxita Marsol Riart, Ministra de Presidència; Ferran Mirapeix Lucas, Ministre de Finances; Montserrat Gil Torné, Ministra de Salut, Benestar, Família i Habitatge, i Roser Bastida Areny, Ministra d'Educació, Formació Professional, Joventut i Esports.

Assisteix també a la sessió el Sr. Valentí Martí Castanyer, secretari general del Consell General.

(El M. I. Sr. Esteve López Montanya, secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.00h)

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Doncs, abans de començar amb l'ordre del dia previst procedirem al jurament o promesa d'acatament de la Constitució per part de la Sra. Eva Riberaigua Dournès, que s'ha incorporat com a consellera general en substitució de la Sra. Conxita Marsol Riart.

Si ens permeteu, doncs, ens retirariem un moment per tal d'abillar-nos com correspon a l'acte.

(Es retiren de la Sala)

(Es tornen a reincorporar a la Sala)

Bé, doncs, procedirem a la promesa o jurament.

Sra. Eva Riberaigua Dournès, si sou tan amable d'atansar-vos.

Vos, Sra. Eva Riberaigua Dournès, que heu estat elegida consellera general, jureu o prometeu acatar la Constitució?

La Sra. Eva Riberaigua:

Sí.

El Sr. síndic general:

Que tingueu un bon encert.

Per molts anys. Felicitats!

Bé, permeteu-me després d'aquest acte, que pronunciï unes breus paraules.

En primer lloc, en nom del Consell General vull agrair, i permeteu-me també que doni la benvinguda a la

Sra. Eva Riberaigua Dournès en aquesta Sala, una salutació que també vull fer extensiva als seus familiars i amics que avui ens acompanyen en aquest acte.

La vostra incorporació coincideix amb un any marcat per dues celebracions importants: primer pel quinzè aniversari de la Constitució que vam celebrar recentment, i també pel set-cents trenta aniversari de la signatura dels Pareatges; dues dates llunyanes en el temps però importants i presents en el nostre calendari i en el nostre moment.

Sou, a partir d'avui, la consellera més jove d'aquesta Cambra, fet que ens fa pensar que també contribuïreu a millorar i ampliar la visió del debat legislatiu amb una nova percepció i amb una visió també més global de la nostra realitat.

L'art de la política ens porta, en un moment com aquest, a compartir les exigències de la nostra societat.

Cadascú, des del lloc que ens correspon, ens toca -i així ho hem decidit- servir públicament a l'interès general. És el nostre compromís, és la nostra causa, és cosa de tots.

També és un motiu d'orgull poder contribuir a forjar un futur millor. Us encoratjo a treballar cada dia més i millor.

Aquest és un sentiment que estic convençut ens uneix a totes i a tots els que sense dubte formem aquesta Cambra legislativa.

És també, alhora, la millor satisfacció i el millor reconeixement a la nostra desinteressada aportació.

Vull saludar, en aquest acte, a la Sra. Conxita Marsol Riart que avui debuta com a ministra de la Presidència i fins el moment, durant tres anys, ha estat la presidenta del Grup Parlamentari Liberal. Li agraeixo molt sincerament tota la contribució abnegada que ha fet en aquesta Cambra.

Com no, una salutació especial al Sr. Jordi Jordana Rossell, també, que assumeix la presidència del Grup Parlamentari Liberal.

Sense més, permeteu-me que fem una breu pausa d'uns cinc minuts per fer les fotos corresponents tant de família com d'amics i reprenem la sessió tradicional tal com marca l'ordre del dia.

(Són les 16.10h)

(Són les 16.20h)

(Es repren la sessió)

Bé, doncs, reprendrem la sessió.

Començarem amb el número 1 establert en l'ordre del dia.

1. Nomenament d'un membre del Consell Andorrà de l'Audiovisual.

En aquest punt, al no haver-se presentat cap candidatura, es passaria doncs al punt següent de l'ordre del dia.

2. Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, al Projecte de Llei qualificada de llibertat sindical.

El Projecte de Llei fou publicat en el Butlletí 6/2008 del 14 de febrer.

El Grup Parlamentari Socialdemòcrata ha presentat una esmena a la totalitat amb text alternatiu que ha estat publicada en el Butlletí 13/2008 del 26 de març.

Per defensar l'esmena té la paraula el Sr. Francesc Rodríguez.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies.

La llibertat sindical, encaminada a la defensa dels drets econòmics i socials dels treballadors, és un dret que tots els estats democràtics tenen incorporat en el seu corpus legal. A Andorra, la llibertat sindical està expressament reconeguda per la Constitució com un dels drets fonamentals de la persona. Cal dir també que, de forma implícita, aquest dret forma part del nostre ordenament des de molt abans, des del moment en què el Consell General decideix reconèixer la Declaració Universal dels Drets Humans i declarar que els principis continguts en la mateixa seran d'aplicabilitat en tot el territori andorrà, o, si es vol ser més estrictes, des del dia que es promulga la Llei sobre els drets de la persona. Tanmateix, la manca de regulació específica fa que el seu exercici es vegi encara avui limitat a una mínima expressió.

Han passat gairebé vint anys des de la promulgació de la Llei sobre els drets de la persona i més de trenta des d'aquella solemne declaració del Consell General. Ara, després de la reiterada reclamació per part dels ciutadans i d'alguns partits polítics, especialment els de l'Alternativa, el govern liberal s'ha vist abocat, més per necessitat que per convenciment, a presentar a desgana a tràmit parlamentari un projecte de Llei específic que, pretesament, vol regular la llibertat sindical. Ho ha fet, però, amb un text parcial i escapçat, que obvia alguns dels elements essencials per poder fer efectiu

de forma completa i garantista el dret que es pretén regular. Aquesta situació ens ha portat a la necessitat de presentar l'esmena a la totalitat que ara analitzem, amb un text alternatiu que inclou la regulació dels aspectes que voluntàriament s'han deixat de banda en el redactat del projecte de llei presentat pel Govern.

Pot semblar, a primer cop d'ull o si en fem una lectura superficial, que l'estructura del text alternatiu no és massa diferent de la del text del Govern. Tanmateix, la necessitat de reordenar els diferents apartats d'una forma més congruent, al nostre entendre, amb la finalitat d'aconseguir una sistemàtica més d'acord amb la prelació aconsellable pels diferents aspectes que es pretén regular, ens ha fet valorar positivament la necessitat de presentar el text alternatiu. Fins i tot, en el cas que no es volguessin acceptar les modificacions que proposem quant al fons, pensem que la Proposició de Llei que s'ha tramitat com a text alternatiu és més adequada, des del punt de vista de tècnica legislativa, que l'aportada pel Govern, i encara que només fos per aquest motiu, seria clarament convenient que donéssim suport al text alternatiu.

Un cop això dit, també vull deixar clar que si només haguéssim valorat aquesta manca de coherència formal o tècnica i no haguéssim vist la necessitat de proposar canvis de fons, alguns prou significatius, segurament no hauríem presentat el redactat alternatiu. La dificultat de fer casar de forma prou congruent en el text global alguns dels canvis o dels nous preceptes que proposem adoptar, ens fa confirmar la necessitat exposada més amunt. D'altra part, tenim el convenciment que alguns d'aquests nous preceptes podran ser acceptats pels altres grups parlamentaris; per als altres, pensem que és més fàcil realitzar algunes senzilles esmenes de supressió -em refereixo evidentment a la forma-, que no haver de modificar massa articles, el redactat dels quals es fa difícil de millorar si no és amb un redactat alternatiu complet.

Entrant ja en els canvis concrets proposats en el nostre redactat, no ens entretindrem en aquelles modificacions formals que esmentava fa una estona. Penso que és més positiu pel debat que ens fixem en els pocs però grans canvis conceptuals.

El primer d'aquests és el relatiu a l'acció sindical. Limitar els drets dels sindicats més representatius a l'exercici de la representació institucional davant les administracions públiques, a participar en la negociació col·lectiva i a obtenir subvencions públiques ens sembla totalment insuficient. Privar aquests sindicats del dret d'instar conflictes col·lectius, evidentment amb les degudes garanties i d'acord amb unes normes concretes adoptades pel

legislador, o de participar en sistemes extrajudicials per a la solució de conflictes laborals, significa a la pràctica apostar per una regulació que es vol infantar mutilada i en desacord amb la normativa internacional al respecte. No regular, en l'àmbit de l'empresa, que els sindicats que no tinguin la consideració de més representatius puguin negociar col·lectivament o adoptar mesures de conflicte col·lectiu o, de forma general per a tots els sindicats, poder constituir seccions sindicals, tampoc ens sembla acceptable. Si es vol regular la llibertat i l'activitat sindicals s'ha de fer de forma mínimament completa i, per tant, aquests drets s'han de citar de forma expressa. Tot i considerar que no és absolutament necessari que el seu exercici sigui regulat en aquesta Llei, sí que pensem que aquesta regulació s'hauria de promoure amb caràcter immediat. De la mateixa manera s'hauria de promoure la legislació relativa a la constitució i el funcionament d'organitzacions empresarials, si es vol que alguns drets reconeguts en la Llei de llibertat sindical, com per exemple la negociació col·lectiva sectorial, puguin ser exercits de forma efectiva, així com per dotar els empresaris de la possibilitat d'exercir mesures equivalents a les que volem per als treballadors, com pot ser el tancament patronal.

Ens sembla imprescindible regular també de forma més concreta, en la Llei que estem analitzant, les garanties per a l'exercici de la llibertat sindical. Aspectes com la prohibició de possibles actes d'ingerència per controlar o beneficiar certs sindicats, o la necessitat d'oferir les degudes garanties laborals a les persones que ostentin càrrecs electes, ja sigui en el si del sindicat o com a delegats sindicals, han de merèixer, encara que sigui de forma sucinta, un esment en l'articulat de la Llei.

El text alternatiu que proposem conté altres canvis remarcables en relació amb el text del Projecte de llei presentat pel Govern, entre els quals podem citar el dret d'afiliació, les condicions i el procediment per formalitzar la creació i el registre dels sindicats, la representativitat sindical, o l'exercici ordinari de l'activitat sindical. Estem segurs que tots vostès han pogut constatar aquests canvis en la lectura que deuen haver fet del text concret que sotmetem a la seva consideració i, per tant, no insistirem al respecte dels mateixos, excepte si el seu enunciat no els hi ha semblat suficientment explícit i desitgen que aportem qualsevol aclariment.

Com deia fa una estona, en aquest text alternatiu només pretenem introduir unes millores significatives, tant en la forma com en el fons, en un text que ja fa temps que hauria d'haver estat adoptat. No volem assentar les bases de cap revolució ni anar al límit en la regulació de la

llibertat sindical, sinó al contrari, hem optat per un text de mínims, més ençà del qual la Llei es convertiria en una paròdia de legislació, ja que el reconeixement explícit d'uns drets sense oferir alhora els mitjans per a què puguin ser portats a la pràctica de forma efectiva, significaria una burla per a totes les persones que es poden acollir a l'exercici dels mateixos i, alhora i una vegada més, el peculiar establiment d'unes preteses especificitats que no poden ser enteses ni a casa nostra ni, sobretot, més enllà de les nostres fronteres.

Per tot els motius que acabo de desgranar, els hi demano d'acceptar l'esmena a la totalitat al Projecte de llei qualificada de llibertat sindical i, conseqüentment, la presa en consideració de la Proposició de llei alternativa, amb el convenciment que, per part nostra, sabrem valorar convenientment les esmenes que puguin presentar al text, per intentar assolir un redactat definitiu que sigui el millor possible per regular de forma positiva l'exercici de la llibertat sindical al nostre país.

Gràcies per la seva atenció.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Rodríguez pel seu exposat.

A continuació tindrien el torn de paraula els grups parlamentaris.

Pel CDA + Segle XXI el Sr. Enric Tarrado, president del grup, teniu la paraula.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

Ens toca ara analitzar l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata al Projecte de llei qualificada de llibertat sindical. Volem, d'entrada, recordar que el Grup Parlamentari Liberal ens va oferir treballar en un conjunt de lleis de contingut social i laboral com són la Llei de la seguretat i la salut en el treball, la Llei del Codi de relacions laborals i la Llei qualificada de llibertat sindical, contra la que va dirigida l'esmena a la totalitat que ara examinem.

Els consellers generals de CDA + Segle XXI vam decidir treballar en l'elaboració de les referides lleis, tot aportant-hi el nostre parer. Per tant, no tindria avui cap sentit que ara concedíssim suport a una esmena a la totalitat en contra d'una d'aquestes lleis. Per això no hi votarem favorablement.

Això no vol dir que no pensem que el Projecte de llei qualificada presentat a tràmit parlamentari no sigui millorable i per això entenem que s'hi poden aportar modificacions positives a l'articulat via negociació

dins la comissió legislativa de les esmenes presentades. Així doncs, manifestem la nostra intenció de treballar en aquest sentit, des del diàleg i promovent l'interès del país, com hem fet de manera constant al llarg de la legislatura.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. Tarrado per la seva intervenció.

Pel Grup Parlamentari Liberal el Sr. Jordi Jordana, president del grup, teniu la paraula.

El Sr. Jordi Jordana:

Gràcies Sr. síndic.

Examinem avui la Proposició de Llei qualificada de llibertat sindical presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

Aquesta Proposició de Llei, com el Projecte de Llei qualificada de llibertat sindical presentada pel Govern en data 31 de gener passat, desenvolupa l'article 18 de la Constitució que reconeix el dret de creació i funcionament d'organitzacions sindicals que han de ser d'àmbit andorrà, autonomia pròpia i funcionament democràtic. Ara bé, si bé considerem correcte el plantejament global d'aquest dret del Projecte de Llei presentat pel Govern, no compartim la Proposició de Llei que avui examinem i per això anuncio ja que votarem negativament a la seva presa en consideració.

Al marge d'alguns punts de coincidència -que ha mencionat el conseller Sr. Rodríguez que poden tractar en comissió-, la Proposició de Llei difereix en primer lloc del Projecte de Llei en la constitució i en l'acta fundacional dels sindicats ja que aquest darrer exigeix un nombre de treballadors equivalent al 0,3 % de la població activa afiliada a la CASS per fundar un sindicat mentre que la Proposició de Llei no estableix cap limitació numèrica i es refereix als treballadors sense cap referència a la seva edat, nacionalitat o situació laboral a Andorra. Considerem necessari precisar en la Llei aquests darrers requisits a efectes que quedi clarificat quines persones poden constituir sindicats, i pel que respecta al nombre de persones que poden constituir-lo, el Grup Parlamentari Liberal ha presentat una esmena per reduir el seu nombre a tres persones, equiparant així la possibilitat de fundar sindicats al mateix nombre de persones que s'exigeix per constituir associacions.

La representativitat sindical i l'acció sindical previstes en la Proposició de Llei reconeixen la condició de sindicat més representatiu als que

tinguin un mínim del 15 % dels delegats en còmput global mentre que el Projecte de Llei estableix aquesta condició de sindicat més representatiu d'àmbit global als que tinguin un mínim del 10 %. No creiem que aquesta diferència entre el 10 i el 15 % justifiqui la presentació d'un text alternatiu i és una qüestió que pot ser plenament debatuda en el debat de la comissió establint el percentatge que sigui més correcte.

Pel que fa a la representativitat en un àmbit sectorial determinat, que la Proposició de Llei estableix en un 20 % i el Projecte de Llei en un 50 % dels delegats corresponents al total d'empreses d'una branca d'activitat, és una qüestió que pot ser també tractada en comissió, però entenem que cal mantenir el percentatge del Projecte als efectes de rebre reconeixement institucional, per tal d'evitar que sindicats petits d'àmbit sectorial puguin tenir més reconeixement que sindicats més grans d'àmbit nacional. Es podria donar, per exemple, el cas d'un sindicat d'un sector amb pocs treballadors amb un 21 % de representació que tingués més reconeixement que un sindicat estatal amb el 9 % del total de delegats i membres de comitès d'empresa. Per això entenem més encertat el percentatge del 50 %.

Pel que respecta a la regulació concreta de l'acció sindical i creació de seccions sindicals, aquí sí que hi ha una diferència de concepte i de filosofia insalvables en el Projecte de Llei i en la Proposició de Llei. En el Projecte de Llei, que nosaltres compartim, és el treballador el que és el subjecte actiu d'aquest dret; és a dir, és el treballador qui té la representació de forma originària i no els sindicats. Una altra cosa és que el treballador, lliurement, vulgui pertànyer a un sindicat. Pensem que és un model adequat per Andorra que entenem que és més participatiu, perquè és el treballador qui decideix i no els dirigents sindicals. Això no vol dir que no es reconegui la seva importància als sindicats i per això tenen la possibilitat de prendre part a la negociació col·lectiva d'acord amb el Codi de relacions laborals que estableix que els sindicats poden negociar convenis col·lectius quan disposin d'un 10 % del total dels delegats de personal del sector afectat pel conveni. Pensem que el dret de promoure eleccions a delegats de personal recau en els treballadors i, per tant, és el propi treballador qui ostenta la representació de la resta de la plantilla de l'empresa. En aquest model entenem que no té sentit reconèixer les seccions sindicals a les empreses.

En definitiva... -tenia preparats altres aspectes que encara que no hagin estat mencionats tampoc m'hi referiré. En definitiva, entenem que el Grup Parlamentari Liberal considera que el

desenvolupament del dret sindical del Projecte de llei del Govern, amb les millores que es podran introduir en el debat de la comissió, s'adapta millor a la realitat andorrana i per això el nostre vot serà negatiu.

Recalcar també el consens que en aquest sentit hi ha hagut amb el Grup Parlamentari CDA + Segle XXI pel redactat d'aquesta Llei que creiem que és encertada pel nostre país.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Jordana.

El Govern desitja intervenir?

Sra. Marsol, ministra de Presidència, teniu la paraula.

La Sra. Conxita Marsol:

Gràcies Sr. síndic.

En primer lloc agrair al Sr. síndic les seves paraules.

Manifestar que ha estat un honor per a mi estar tres anys com a consellera general en companyia de tots els consellers generals que avui ens acompanyen, i també manifestar que és un honor per a mi intervenir per primera vegada davant d'aquest Consell General en nom del Govern d'Andorra.

Entrant en la qüestió de l'esmena a la totalitat, el Govern d'Andorra vol manifestar que va entrar a tràmit parlamentari a inicis d'aquest any un grup de projectes de llei formats per la Llei qualificada de llibertat sindical, el Codi de relacions laborals que inclou el recull de modificació de la Llei sobre el contracte de treball i la regulació dels drets de representació col·lectiva i de reunió dels treballadors a l'empresa i de negociació col·lectiva i de la Llei de salut i seguretat en el treball. I això, en compliment de la voluntat prioritària d'aquest Govern d'aportar cohesió social i contribuir a l'adequació de la legislació andorrana a les necessitats existents en matèria social amb una clara voluntat reformadora i amb la finalitat de garantir i millorar els drets i llibertats dels treballadors i adequar i facilitar les relacions laborals entre els treballadors i els empresaris.

Aquest conjunt de projectes de llei es van valorar i es van presentar unitàriament pel seu caràcter complementari, uns dels altres, i amb la finalitat d'adequar aquesta legislació, la legislació andorrana, a les necessitats d'aquest segle que es plantegen a nivell de matèria social.

D'entre elles el Projecte de llei qualificada de llibertat sindical respon a la necessitat de desenvolupar l'article 18 de la Constitució que ja reconeix el dret de creació i funcionament d'organitzacions sindicals democràtiques però que era necessari regular mitjançant una llei que doti de règim jurídic les organitzacions sindicals que s'han anat creant i es puguin crear en el futur.

Un Projecte de llei que defineix l'acció sindical, regula els drets sindicals i dels treballadors i afiliats, i que presenta un model que com ha defensat el Sr. Jordi Jordana, el president del Grup Parlamentari Liberal, presenta un model on la representació dels treballadors té un factor molt important sense treure cap dret a la representació sindical. Un Projecte de llei que, com hem dit, respon a la necessitat existent de regular i dotar d'un marc jurídic els sindicats i el seu funcionament.

Una Llei que recull la base del dret de sindicació i està directament relacionat, això és important, amb els demés projectes, perquè són els demés projectes -especialment el Codi de relacions laborals- els que regulen la representació dels treballadors i que regulen la negociació en convenis col·lectius per part dels treballadors.

Aquest és un Projecte de llei que, com han manifestat els representants dels grups parlamentaris Liberal i CDA + Segle XXI, va néixer d'un acord amb el Govern. El Govern és conscient que es pot millorar i està segur que aquesta Cambra el millorarà amb les esmenes que aportaran tots els grups parlamentaris.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Marsol.

Entraríem, doncs, a un altre torn d'intervencions per part dels grups parlamentaris.

Sr. Francesc Rodríguez teniu la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies.

Bé, quant a l'última intervenció no tinc gran cosa a dir perquè el que ha fet la Sra. ministra és defensar el text del Govern, i no ha parlat de la nostra esmena a la totalitat ni del text alternatiu, per tant no tinc res a dir.

Pel que fa al Sr. Tarrado, malauradament tampoc.

I pel que ha dit el Sr. Jordana li diré que els primers exemples que ens ha donat de diferències, doncs acceptant el nostre text es limiten a fer-hi tres

esmenes, perquè ens ha donat tres exemples, és molt senzill de solucionar, no és problema.

Quant a l'altre tema, que vostè ha reconegut, que sí que hi havia diferències essencials, efectivament és al grup on hi ha les diferències més importants, el tema de la representació dels sindicats en el sí l'empresa i el tema de l'exercici de les possibles mesures, del conflicte col·lectiu, etc, al respecte, per defensar els sindicats, els drets dels treballadors, és clar, aquí ha contraposat una mica el dret del treballador davant del dret del sindicat. Nosaltres en el nostre text no neguem el dret del treballador, encara que no estigui sindicat, el que diem és que el sindicat també ha de poder exercir aquest dret, que és diferent. No se'ns vulgui dir que nosaltres estem negant el dret individual al treballador que té, d'exercir aquest dret, perquè no és així. Nosaltres estem dient que el sindicat també l'hauria de tenir aquest dret.

Vostè ha dit que hi havia altres exemples, però no els citava, per tant jo tampoc m'hi podré referir. L'únic que lamento és que, bé, vistes les intervencions que s'han fet i dels anuncis que s'han fet també quan al sentit dels dos grups parlamentaris, doncs, que els sindicats en aquesta Llei no podran exercir plenament, o millor dit "congruentment" potser, el dret de llibertat sindical, doncs, perquè el text que finalment sortirà aprovat no ho permetrà.

Nosaltres molt ens temíem ja d'entrada que el que sembla que passarà d'aquí a uns moments, que és que aquesta esmena a la totalitat serà rebutjada i, per tant, el text alternatiu també, hem presentat unes esmenes parcials al text del Govern en el mateix sentit, doncs, del text que hem proposat com a text alternatiu, però, en vista dels anuncis que se'ns han fet aquí davant, penso que pot millorar la Llei quan nosaltres pensem que sí que es podrien acceptar moltes de les mesures que nosaltres proposem en aquest redactat alternatiu i penso i espero, o almenys desitjo, que els senyors consellers s'ho tornaran a mirar per la part que fa a les esmenes parcials i que en el si de la comissió podran acceptar almenys, algunes de les esmenes que nosaltres considerem importants perquè l'exercici del dret de llibertat sindical pugui ser efectiu.

Res més, de moment. Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Rodríguez.

Per part dels grups parlamentaris, el Sr. Jordi Jordana teniu la paraula.

El Sr. Jordi Jordana:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, les esmenes que vostè menciona, Sr. Rodríguez, a veure! tant les que vam fer nosaltres a la seva Proposició de Llei, però aquí el més normal és que siguin vostès els que facin les esmenes al Projecte de Llei perquè el Projecte de Llei ha estat presentat abans de la Proposició de Llei. Per tant, en tot cas doncs, quan discutim el Projecte de Llei si es rebutja aquesta Proposició, com sembla que passarà, doncs, ja en parlarem d'aquestes coincidències que podríem tenir.

El punt central, efectivament, és com s'exerceix la llibertat sindical, i aquí, doncs bé, la nostra posició és bastant clara, jo crec. Hi ha dos models: hi ha el model que se'n diu de "representació unitària", que és que aquesta acció es concedeix als treballadors amb independència que estiguin o no afiliats a sindicats; i hi ha la representació sindical, pròpiament dita, amb la qual aquesta llibertat es reconeix més bé als sindicats.

Nosaltres entenem que cal potenciar, aquí a Andorra..., -i a més amb el nostre model econòmic, empreses que hi ha i tipus de societat que som-, és potenciar essencialment aquest dret a través dels treballadors. I això, de la mateixa manera que vostè diu Sr. Rodríguez, que nosaltres entenem que vostès neguen el dret als treballadors -que això jo no ho he dit, i no crec que s'hagi volgut interpretar-, nosaltres tampoc no neguem que els sindicats puguin exercir també aquesta llibertat sindical i pròpiament intervenir la negociació col·lectiva de les empreses, però a través dels delegats de personal que es puguin afiliar als sindicats... és una altra vessant, són dos models que en països de fora coexisteixen, alguns potencien una via i d'altres potencien una altra, i nosaltres entenem que la via que cal potenciar i que ens convé a nosaltres és aquesta. És per això que hi ha aquesta diferència tan essencial i és aquí on jo crec que acceptar la seva Proposició de Llei, doncs, no ho podem fer.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Jordana.

El Govern desitja intervenir?

Alguna altra intervenció per part dels grups?

Sr. Francesc Rodríguez teniu la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Només dos coses.

Quant a l'última part de l'última intervenció del conseller Sr. Jordana, dir que ha insistit en què són dues maneres diferents... no són dues maneres diferents. Nosaltres pensem que són

complementàries, i això és al que ens referim. El treballador té els seus drets, el delegat del personal té el seu dret, però el representant sindical, la secció sindical, ha de poder exercir també uns drets que vostès volen en exclusiva només pel treballador o a través del delegat de personal.

Ja ho discutirem en comissió com vostè diu ara. Potser estem començant un debat que penso que serà estèril perquè ens mantenim... veig, en les respectives posicions.

Quant a la primera part del que ha dit només dir-li que nosaltres... bé, que veig que no tenim el mateix concepte de congruència pel que fa a la part formal. Nosaltres pensem que hem de mirar el text però és la seva opinió contra la nostra.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Rodríguez.

Alguna intervenció per part dels grups?

Sr. Jordi Jordana.

El Sr. Jordi Jordana:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, la part formal ja la discutirem a la comissió, i l'altra... a veure, que quedi clar! Nosaltres no volem aquest dret només pels treballadors perquè està regulat que els sindicats també podran intervenir en la negociació col·lectiva a través dels delegats quan en tinguin un 10% d'aquests delegats. A partir d'aquí nosaltres no neguem aquest dret als sindicats. És això.

I, la complementarietat que vostè diu, nosaltres ho entenem al revés, i vostès l'entenen d'una altra manera. És per això que hi ha dos direccions clarament oposades i aquí no ens posarem d'acord.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Jordana.

El Govern desitja intervenir?

Per part dels grups?

Bé, doncs, acabades les intervencions procediríem a la votació de l'esmena i del projecte alternatiu, recordant que sí és l'acceptació de l'esmena i no és el rebuig de l'esmena.

Sr. secretari.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : Sí

M. I. Sr. Robert Call Masià : No

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí

M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : Sí

M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : No

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : No

M. I. Sr. Jordi Font Mariné : Sí

M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : No

M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : No

M. I. Sra. Eva García Pastor : No

M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringueret : No

M. I. Sra. Mariona González Reolit : Sí

M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : No

M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No

M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora : Sí

M. I. Sr. David Pérez Peiró : Sí

M. I. Sr. Emili Prats Grau : No

M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : Sí

M. I. Sra. Eva Riberaygua Dournès : No

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí

M. I. Sr. Jaume Serra Serra : No

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : No

M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell : No

M. I. Sra. Olga Adellach Coma : No

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : No

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, acabada la votació, senyor secretari de torn si sou tan amable de fer el recompte?

El Sr. Esteve López:

Són 12 vots a favor i 16 en contra.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, a la vista del resultat declaro desestimada l'esmena i atès que han estat formulades esmenes a l'articulat, el tràmit del Projecte de Llei seguirà en la Comissió Legislativa d'Interior.

Continuem amb l'ordre del dia establert.

3. Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de la ratificació de l'Acord entre el Principat d'Andorra i la Santa Seu.

La Proposta fou publicada en el Butlletí número 13/2008 del 26 de març i no s'hi ha presentat cap esmena.

Abans de començar el debat vull advertir d'un error de publicació en el seu article 5, punt número 3 de la Proposta: on diu: "cultural" hauria de dir: "cultual". Ha estat un error de transcripció del Consell General i pel qual demanem les excuses pertinents al Govern, com ha de ser, hi acceptem la nostra part d'error i demanàriem, doncs, de tenir aquesta referència per modificar el text: on diu: "cultural" ha de dir: "cultual".

Començaríem per la intervenció del Govern. El Govern vol intervenir?

Doncs, entràriem a la intervenció dels grups parlamentaris. Pel CDA + Segle XXI, la Sra. Lurdes Font.

La Sra. Lurdes Font:

Gràcies Sr. síndic.

Avui es porta a ratificació d'aquesta Cambra l'Acord signat entre el Principat d'Andorra i la Santa Seu. Els consellers de CDA + Segle XXI volem manifestar que si bé d'entrada la Comissió Legislativa d'Exteriors va ser informada de la voluntat de portar a terme la negociació d'aquest Acord, cal dir que ens hauria agradat que dita iniciativa hagués tingut continuïtat.

Sabem que és al Govern a qui correspon dirigir la política exterior del país, i sabem també que és el Govern l'òrgan encarregat de negociar els tractats internacionals. Ara bé, també pensem que en temes d'Estat hi hauria d'haver una mica més de fluïdesa en les relacions entre el Govern i el Consell General, i més quan és aquesta darrera institució qui, en matèria de relacions internacionals, ha d'acabar ratificant els tractats.

Així doncs, i comprenent la necessària reserva que ha d'acompanyar la negociació d'un acord internacional d'aquestes característiques, volem reiterar que hauríem volgut un nivell de diàleg més elevat entre el Govern i el Consell General a l'hora de fer el seguiment de l'Acord internacional que ara examinem.

Dit això, volem ara remarcar que el Govern ha signat un acord amb la Santa Seu en el que es defineix l'estatut de l'Església Catòlica a Andorra, tot concretant el règim jurídic de determinats

aspectes que defineixen les relacions Església-Estat, com són, entre d'altres, el règim tributari de l'Església, l'ensenyament de la religió catòlica a l'escola i els efectes civils del matrimoni canònic.

Cal, però, remarcar que l'Acord signat pel Govern té un vessant institucional que li dona una rellevància que va més enllà de les qüestions a les que ens acabem de referir ja que, per primera vegada, l'ordenament jurídic de la Santa Seu reconeix en un tractat internacional -així doncs, per escrit- una norma que fins ara, des del punt de vista del Vaticà, es fonamentava només en el costum.

Ens referim a la plasmació escrita que la Santa Seu fa en aquest Acord internacional del reconeixement del bisbe de la Seu d'Urgell com a copríncep d'Andorra. A més, volem també remarcar que aquest reconeixement que la Santa Seu fa del bisbe com a copríncep es concreta en els mateixos termes que els que estableix la Constitució.

Per tant, amb la signatura de l'acord que ara s'examina s'aconsegueix enfortir una tradició institucional que neix amb els Pareatges i que 700 anys més tard queda recollida per la nostra Constitució. Es pot dir que, amb la signatura del Conveni present, la Santa Seu ha refermat el seu compromís amb el copríncep i la Constitució, tot formalitzant-lo per escrit.

Cal dir també, que l'Acord entre el Principat d'Andorra i la Santa Seu ve a recollir per escrit molts dels aspectes que en matèria de finançament, arxius i patrimoni cultural ja fa molt temps que s'estan aplicant. Convé també remarcar que en matèria educativa i tributària el Concordat que ara examinem es mostra respectuós tant amb la Constitució com amb la legislació vigent.

Cal dir que l'Acord també té un contingut força similar al dels diferents concordats signats entre la Santa Seu i d'altres països, si exceptuem el caràcter institucional primordial que té per a Andorra el fet de reconèixer, en un tractat internacional, que un bisbe de l'Església Catòlica és el nostre cap d'Estat. D'altra banda, voldríem també remarcar que l'Acord preveu uns mecanismes propis d'aplicació i interpretació del seu contingut per anar adaptant en el futur les relacions entre l'Església Catòlica i l'Estat andorrà a les noves realitats socials.

Pel que s'ha exposat, i posant especial èmfasi en la rellevància institucional que té per al nostre país l'acord assolit entre Andorra i la Santa Seu, votarem a favor del la ratificació del Concordat. I ho farem remarcant, una vegada més, que hem trobat a faltar un major esforç de Govern a l'hora de fer arribar als parlamentaris les grans línies d'informació i de

reflexió en les que ha quedat emmarcada la negociació de l'Acord amb la Santa Seu.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Font per la seva intervenció.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata el Sr. Jaume Bartumeu, president del grup parlamentari.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, el Grup Parlamentari Socialdemòcrata, contràriament al que farà el Grup CDA + Segle XXI, no pot donar suport a aquest Acord de l'Estat Andorrà -no pas del Govern- amb la Santa Seu.

No el votarem favorablement no pas únicament per la mala manera amb la qual el Govern ens ha maltractat, negant-nos la informació quan i com caldria. Una mala manera ben il·lustrativa de com el cap de Govern interpreta i aplica la facultat que té el Govern de dirigir la política exterior.

No el votarem favorablement perquè, més enllà de les formes lamentables del cap de Govern, el contingut de l'Acord que es demana de ratificar és, clar i català, dolent per Andorra i preocupant per l'evolució, immediata i futura, de les relacions de l'Estat andorrà -no pas del Govern- amb l'Església Catòlica. Si aquest Acord, l'establiment del qual com a marc de regulació de les especials relacions de l'Estat andorrà amb la Santa Seu compartíem, no hagués estat presentat amb tantes mancances, no hauríem dubtat pas a l'hora de votar-lo. Però no el podem votar.

El Govern pretén que l'Acord que ha signat, no fa més que mantenir el que ara ja hi ha i que es tractaria únicament i exclusiva de consolidar el costum i la tradició. Nosaltres pensem que s'ha anat més lluny del que ara hi ha i, en alguns aspectes, es pretén anar massa enllà.

Convé fer aquí un breu recordatori del marc constitucional en el qual s'ha d'inserir l'acció política i institucional que estem discutint, és a dir, aquest Acord.

L'apartat 1 de l'article 11 de la Constitució: "... garanteix -diu- la llibertat ideològica, religiosa i de culte..."... ideològica, religiosa i de culte... L'apartat 3 del mateix article 11 assenyalava a la Constitució el següent: "... es garanteix a l'Església Catòlica l'exercici lliure i públic de les seves activitats i el manteniment de les relacions de col·laboració especial amb l'Estat d'acord amb la

tradició andorrana.". I el segon paràgraf del mateix apartat 3 de l'article 11 afegeix: "La Constitució reconeix a les entitats de l'Església Catòlica que tenen personalitat jurídica d'acord amb les seves pròpies normes la plena capacitat jurídica dins de l'àmbit de l'ordenament general andorrà.".

Aquest és el marc constitucional que compartim, que assumim i que defensem. Sense que puguem admetre ni desbordaments ni restriccions.

I és des de la nostra defensa d'aquest marc constitucional que plantejem set motivacions... set! del nostre refús.

Primer, un oblit important: l'Acord entre l'Estat espanyol i la Santa Seu, de 3 de gener del 1979, diu textualment, al seu article 1, el següent: "*... ninguna diócesis o circunscripción territorial española comprenderá zonas de territorio sujeto a soberanía extranjera.*

El Principado de Andorra continuará perteneciendo a la diócesis de Urgel."

Aquesta referència a Andorra, que és òbviament anterior a la nostra Constitució del 1993, requeria una referència en l'Acord que ara es sotmet a ratificació del Consell. No s'ha fet. És més, estem segurs que el Sr. Pintat ni s'hi havia fixat en aquesta qüestió.

Segona observació: l'apartat a) del paràgraf 1 de l'article IV de l'Acord pot entrar en contradicció amb l'article 11.3 de la Constitució -i amb el mateix article 3 de l'Acord- en la mesura que oblida d'assenyalar que les Ordes i Congregacions religioses i altres institucions i entitats eclesiàstiques "gaudiran... -i estic citant ara ja l'Acord- de personalitat jurídica civil tan bon punt la tinguin canònica..." -i tanco la citació- sempre amb la condició que es puguin encabir "dins de l'àmbit de l'ordenament general andorrà" -això no ho diu l'Acord.

Tercera observació: l'article V comporta una important mancança. No n'hi ha prou amb tractar, com s'ha fet i no ho discutirem, la tutela dels béns d'interès cultural i declarar la inviolabilitat dels arxius, registres i altres documents dipositats a les parròquies andorranes.

Calia necessàriament adonar-se, reconèixer i regular l'especificitat dels arxius de l'Església Catòlica que a Andorra, com és sabut, han tingut durant molts anys la característica *sui generis* d'ésser un registre eclesiàstic-civil.

Especificitat reconeguda i regulada per la disposició transitòria segona de la Llei, de l'11 de juliol del 1996, que instaurà el Registre Civil andorrà.

Calia aprofitar l'ocasió per a reforçar la funció pública dels registres i documents dipositats a les parròquies andorranes i per a garantir la seva accessibilitat als poders públics. I no s'ha fet.

Quarta observació: el reconeixement dels efectes civils als matrimonis celebrats d'acord amb les normes del dret canònic és una conseqüència de l'article 13 de la Constitució.

Aquell reconeixement constitucional fou desenvolupat a la Llei qualificada del matrimoni, de l'any 1995.

L'article 58.2 de la Llei qualificada del matrimoni diu així -i ho llegeixo-: "A demanda de qualsevol de les parts davant la jurisdicció civil les sentències o altres resolucions canòniques fermes i definitives relatives a la dissolució o nul·litat del vincle matrimonial tenen plena eficàcia civil d'acord amb l'ordenament jurídic del Principat d'Andorra".

Ara, l'apartat 2 de l'article X de l'Acord introdueix una restricció i fa desaparèixer la referència al necessari acord "amb l'ordenament jurídic del Principat d'Andorra".

S'afirma així que aquelles resolucions -i llegeixo- "... tindran plena eficàcia en l'ordre civil".

Fins a la data -i el nostre grup parlamentari entén que així ha de continuar per a garantir el principi constitucional d'igualtat davant la llei- perquè tinguin plens efectes civils, les resolucions canòniques sobre la dissolució o nul·litat del vincle matrimonial, una vegada fermes i definitives des del punt de vista eclesial, hauran de ser ratificades per un tribunal civil, a demanda de qualsevol de les parts, d'acord amb l'ordenament andorrà.

És a dir, que el nostre grup parlamentari recull i assumeix el que s'assenyala a la pàgina 8 de l'Informe jurídic formulat en data 10 de març del 2008 pel lletrat Ladislau Baró, quan diu -i el cito-: "... les referides resolucions tindran eficàcia civil però el seu reconeixement s'haurà de fer per la via jurisdiccional civil. És en aquest moment, en la línia de l'exequatur de sentències estrangeres, quan, segons el nostre criteri -diu el lletrat-, s'haurà d'efectuar una ponderació sobre l'ajustament de la resolució eclesial al Dret de l'Estat." -final de citació.

Cinquena observació: l'ensenyament religiós.

El redactat del tercer paràgraf de l'article XI introdueix una interpretació molt i molt forçada del paràgraf tercer de l'article 20 de la Constitució.

El paràgraf 3 de l'article XI fa així referència a l'obligació de -cito-: "... tots els centres d'ensenyament" de garantir l'educació religiosa.

Així, tan rodonament assentat, el que s'està dient és que als centres actuals del sistema francès i espanyol s'ha d'assegurar aquesta educació religiosa. El Govern andorrà no pot, avui, imposar aquesta obligació a aquells centres.

La Llei qualificada d'educació del 2 i 3 de setembre del 1993 recull al seu article 10 el dret dels pares -cito-: "... que llurs fills o pupils rebin la formació religiosa i moral d'acord amb llurs pròpies conviccions."

La Llei d'ordenament del sistema educatiu andorrà del 9 de juny del 1994 estableix, únicament per a l'educació bàsica i únicament per als centres que depenen del sistema educatiu andorrà públic -l'escola andorrana- l'obligació -i cito la Llei-: "... d'oferir l'ensenyament de la religió catòlica.", un ensenyament que, òbviament, és d'opció voluntària per als alumnes.

Ni una llei ni l'altra mai no diuen que tots -dic bé, tots- els centres escolars d'Andorra tinguin l'obligació de garantir l'educació religiosa.

Salvat el cas que es pretengui, per la via d'aquest Acord amb la Santa Seu, modificar disposicions de naturalesa legislativa i obligar al plantejament de noves mesures legislatives per a poder complir aquest compromís, és ben evident que aquest text de l'article 11, 3. a) no es pot acceptar tampoc.

Sisena observació: el règim econòmic de l'Església Catòlica a Andorra.

L'exempció tributària, tan generosa com general, que apareix a l'apartat 1 de l'article 13 no ens sembla adequada a un Estat com el nostre que és aconfessional.

L'article 6 de la Constitució diu clarament que totes les persones són iguals davant de la llei. També diu que ningú no pot ser discriminat per raó de naixement, raça, sexe, origen, religió... -religió-, opinió o qualsevol altra condició personal o social.

L'article 11 de la Constitució garanteix també la llibertat religiosa i de culte.

S'entén, doncs, que hi ha una clara separació constitucional entre la religió i l'Estat.

Aquest Acord amb la Santa Seu és, doncs, un tractat internacional que implica la creació de noves obligacions per a la hisenda pública. Les implica clarament perquè en virtut d'aquells preceptes constitucionals que acabo d'esmentar, qualsevulla altra religió establerta a Andorra podrà demanar igualtat de tracte en les exempcions tributàries.

Setena i darrera observació: la preocupant indefinició quant al procediment a seguir per a instar una eventual denúncia o retirada de l'Acord.

Aquest Acord no estableix ni preveu cap procediment de denúncia. Pel contrari, la disposició comuna de l'article 15 fa una única referència a què, en cas de divergència en l'aplicació o interpretació d'aquest Acord, les parts contractants "...es comprometen a negociar de bona fe una solució amistosa mútuament acceptable." -això és el que diu el text.

Semblant formulació ens porta a una mena d'indissolubilitat del vincle que no podem acceptar.

El Conveni de Viena sobre el dret dels tractats, del 23 de maig del 1969, al qual Andorra es va adherir el 5 d'abril del 2004 i és d'aplicació a Andorra d'ençà al 5 de maig del 2004, ens recorda -article 56- les complicacions que poden néixer d'un tractat que no contingui -com és aquest Acord- disposicions sobre l'extinció, la denúncia o la retirada.

Amb aquesta indefinició sembla que s'hagi volgut deixar-ho tot lligat i ben lligat, i no ho podem acceptar.

Per aquests set motius, ens abstindrem de votar aquest acord.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Bartumeu.

Procedirem al torn d'intervenció del Grup Parlamentari Liberal.

Sr. Jaume Serra, vicepresident del grup teniu la paraula.

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Començava i tenia preparat començar la meua intervenció felicitant al Govern per l'acte final d'aquest procés endegat, però, després de sentir les set raons que ha expressat el Sr. Jaume Bartumeu quasi em fa una mica de vergonya. Però estic segur que en aquest cas, fent servir el número màgic de set, que té reminiscències bíbliques, el Govern segur que sabrà contestar puntualment a aquestes set raons.

Deia, i dic, que vull felicitar el Govern per l'acte final d'un procés endegat a l'empara del article 72.2 de la Constitució i que es conclourà avui amb l'aprovació per aquesta Cambra de l'Acord entre el Principat d'Andorra i la Santa Seu.

L'acord que avui se sotmet a l'aprovació d'aquesta Cambra, i que acostumem a anomenar concordat, és el que normalment s'estableix entre la Santa Seu i diferents països per regular l'estatut de l'Església Catòlica. És, doncs, un acord entre dos estats

sobirans que regula aspectes que afecten a un i altre. Ara bé, per les característiques dels estat firmants, per la significació que té i ha tingut l'Estat vaticà, la seva història i la seva circumstància en la història i l'esdevenir d'Andorra, ultrapassa un acord bilateral de regulació de l'estatut de l'Església Catòlica en territori andorrà.

L'acord que avui discutim recull el precepte constitucional, -ja s'ha dit aquí- que estableix que el bisbe de la Seu és copríncep del Principat d'Andorra, integrant-lo a l'ordenament jurídic de la Santa Seu per via d'un tractat internacional, establint, per tant, un ferm compromís entre la Santa Seu i la Constitució andorrana. Aquest fet és d'una importància molt rellevant: ja que la Santa Seu reconeix que un dels seus bisbes és també, com el Papa, cap d'un estat i assegura la pervivència d'Andorra en tant que copríncep reconegut pel dret internacional.

També permet un cert marge d'actuació per part del Govern d'Andorra en relació al nomenament del bisbe d'Urgell, -en el seu article 2-, si bé de forma limitada, -s'ha de reconèixer-, i no vinculant. El text de l'Acord estableix que la Santa Seu notificarà prèviament al nomenament, del bisbe de la Seu d'Urgell, i que aquest nomenament es farà conjuntament al Vaticà i a Andorra la Vella. En la pràctica vol dir que el Govern d'Andorra pot, sota la forma d'objecció, expressar la seva opinió si bé de forma limitada i no vinculant, com ja he dit.

L'Acord reconeix l'estatut jurídic de la Església Catòlica a Andorra emprant com a base l'article 11.3 de la Constitució andorrana. Resolt i complementa els efectes civils del matrimoni canònic establint-ne la seva eficàcia civil des del moment de la seva celebració, si bé que per obtenir-ne el ple reconeixement caldrà la corresponent inscripció al registre civil.

Es defineix el marc jurídic general de les relacions Església i estat en matèria educativa. Establint que l'ensenyament de la religió catòlica serà una opció voluntària per alumnes dins l'horari escolar, preval per tant en l'Acord el principi de llibertat religiosa.

Resol el règim econòmic de l'Església Catòlica a Andorra en els aspectes següents: l'Església pot dotar-se del seu sistema propi de finançament, exclou a l'Església del pagament de tributs en relació a les activitats pròpies, -val a dir que les lleis de creació d'aquests tributs moltes vegades ja ho contemplen així-, i per tant no destinades a activitats lucratives de l'Església; llevat, és clar, del pagament d'alguns impostos indirectes. I per últim, estableix la tradicional contribució de l'Estat al seu

funcionament amb el pagament al Bisbat del salari de sacerdots que exerceixen al Principat d'Andorra.

En resum, ens troben davant d'un Acord de cabdal importància pels compromisos que se subscriuen entre el Principat d'Andorra i la Santa Seu, i que consolida jurídicament les relacions entre l'Església Catòlica i el Principat d'Andorra. Confirma el paper del bisbe de la Seu com a copríncep d'Andorra. Positivitza el règim consuetudinari de relacions bilaterals entre dos estats sobirans que actuen amb independència i llibertat, i que arriben a un acord lliurement acceptats per les dos parts, reflectint a l'hora la realitat sociològica del Principat d'Andorra.

Per tot el que he dit el Grup Parlamentari Liberal votarà a favor.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Serra per la seva intervenció.

Hi ha alguna altra intervenció?

Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

El Govern avui sí que vol manifestar que dins del paisatge o panorama institucional, els coprínecs són dos columnes essencials consagrades per la Constitució. Justament les circumstàncies van fer que ahir rebéssim la manifestació del copríncep francès del seu vincle personal amb aquesta institució. I avui, precisament, el Govern defensa la bondat absoluta per Andorra d'aquest Acord amb la Santa Seu, perquè garanteix a la part més feble la perennitat del copríncep episcopal.

Per què dic la part més feble? Perquè almenys jo, no puc oblidar aquell 10 de juliol del 2003, quan el copríncep episcopal va jurar el seu càrrec en aquesta Sala, hi havia sis cadires buides. I això és posar en perill una columna essencial i fonamental pel futur del Principat d'Andorra.

Se m'ha dit aquí que s'ha fet de mala manera aquest Conveni, que el Govern ha maltractat i s'ha parlat de les formes lamentables del cap de Govern... I a més a més, el que més... o sigui l'opinió sobre la manera personal que fa el cap de Govern, no hi tinc res a dir. El que sí que he de dir, és que jo... el Govern, perdó, no accepta el qualificatiu que aquest Acord és dolent per Andorra. Aquest Acord és bo per Andorra. No solament és bo sinó que és fonamental per Andorra, necessari i absolut per garantir-ne la solvència institucional i per la perennitat política d'un país com Andorra que és

vulnerable, que és fràgil, i està sotmès a moltes tempestes potencials.

És veritat que feia falta unes certes circumstàncies, unes certes maneres a "l'andorrana", d'acord amb la tradició andorrana, d'entendre la complexitat d'un acord d'aquest tipus. S'ha citat aquí que hi havia incidències de l'Acord amb Espanya. És veritat. El Bisbat de la Seu d'Urgell forma part de l'Església espanyola. Hi ha unes relacions particularíssimes entre l'Església espanyola, el Govern espanyol i la Santa Seu, i aquí feia falta, doncs, respectar unes normes fonamentals, que l'èxit ha estat d'haver-les entès i haver-les posat en pràctica. Que les repetiré, perquè ja vam dir l'altre dia en motiu d'una pregunta: és la discreció, és la confidencialitat, és el sentit de reserva amb el món polític andorrà, hom sabia perfectament que tractava un concordat amb la Santa Seu, que l'important era respectar l'ordenament jurídic andorrà, respectar els principis fonamentals de la Constitució; però sobretot s'anava a què? A garantir que la funció excepcional i històrica del copríncep episcopal bisbe d'Urgell, fos acceptada, fos proclamada públicament i amb dret internacional per qui té la potestat de nomenar-lo, que és la Santa Seu. I aquest és l'èxit absolut d'aquest document, i aquesta és la gran substància d'aquest Acord que lliga Andorra amb la Santa Seu que és el que té la potestat de fer i desfer bisbes, de fer i desfer bisbats.

Doncs, a la vista del que s'ha dit aquí, el Govern es felicita que aquest Acord tingui una majoria suficient per ser aprovat, i fins i tot també agraeix al Partit Socialdemòcrata l'abstenció, perquè al final, també d'una certa manera, és reconèixer que no és tan dolent per a Andorra.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. cap de Govern.

Hi hauria alguna altra intervenció per part dels grups?

Sr. Jaume Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Bé, primer començo pel final Sr. cap de Govern. Ja sé que a vostè li costa d'entrar-hi amb això, però si agraeix l'abstenció, l'agraeix el Grup Parlamentari Socialdemòcrata que està format pel Partit Socialdemòcrata i Renovació Democràtica.

A part d'aquesta precisió... a veure els coprínecs són peça fonamental de la Constitució. No li he pas dit el contrari. Més aviat li he dit exactament això.

El paper dels coprínceps no el garanteix un acord internacional, Sr. Pintat, el garanteix el poble andorrà a través de la Constitució. És la voluntat del poble andorrà, en donar-se la Constitució que es va donar, un estat de dret democràtic i social en forma de copríncipat i que va voler mantenir els dos coprínceps que tenia des dels Pareatges.

El Govern ha maltractat o no ha maltractat... Miri, és que no només li he dit jo, la portaveu de CDA + Segle XXI amb les seves expressions, jo no he d'utilitzar-les i encara menys instrumentalitzar-les, però li ha dit al començar i a l'acabar la seva intervenció que no havia fet el que calia a l'hora d'informar en un tema d'estat, com hauria d'haver tractat vostè aquest, no?

Pretendre que el gran èxit d'aquest Acord és que vostè, o el seu Govern, o Andorra per extensió de la competència constitucional que el Govern té, ha aconseguit perpetuar que aquell que nomena un copríncep reconegui que... miri, això ens porta a un raonament constitucional absurd, i a més a més políticament perillosíssim. I li explico.

Vostè fa un moment feia referència al seu viatge d'ahir. Si vostè creu el que ens acaba de dir, ha d'iniciar ràpidament, immediatament una negociació amb l'Estat francès, que és qui té facultat per nomenar el copríncep francès, perquè li firmi a Andorra un conveni internacional, un acord, o un tractat que digui, que reconegui que el cap de l'Estat francès, que el president de la República és el copríncep d'Andorra. Miri a quin raonament a l'absurd i a quina barbaritat institucional vostè ens acaba de portar intentant defensar un Acord, que insisteixo, i no em repetiré, tenim set motius raonats, justificats, argumentats, fonamentats en legislació i en Constitució, com per dir-li que ens abstenim i que no li podem votar.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Hi hauria alguna altra intervenció per part dels grups?

No hi ha cap intervenció?

Doncs, si no hi ha cap més intervenció, procediríem a la votació, recordant, doncs, que sí és sí a la ratificació, i no fóra rebutjar la Proposta.

Sr. secretari.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Robert Call Masià : Sí

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : M'abstinc

M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : M'abstinc

M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : Sí

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuró : Sí

M. I. Sr. Jordi Font Mariné : M'abstinc

M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : Sí

M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : Sí

M. I. Sra. Eva García Pastor : Sí

M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringuet : Sí

M. I. Sra. Mariona González Reolit : M'abstinc

M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : Sí

M. I. Sr. Esteve López Montanya : M'abstinc

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : Sí

M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora : M'abstinc

M. I. Sr. David Pérez Peiró : M'abstinc

M. I. Sr. Emili Prats Grau : Sí

M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : M'abstinc

M. I. Sra. Eva Riberaygua Dournès : Sí

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : M'abstinc

M. I. Sr. Jaume Serra Serra : Sí

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : Sí

M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell : Sí

M. I. Sra. Olga Adellach Coma : Sí

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : M'abstinc

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : M'abstinc

M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : Sí

M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : M'abstinc

El Sr. síndic general:

Sr. secretari de torn, sou tan amable de fer el recompte?

El Sr. Esteve López:

16 sí i 12 abstencions.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, a la vista del resultat queda aprovada la Proposta.

Continuem amb l'ordre del dia establert amb el punt número 4.

4. Presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei d'independència i qualitat de la radiodifusió i la televisió públiques.

La Proposició de llei fou publicada en el Butlletí número 16/2008 del 2 d'abril.

El criteri del Govern ha estat publicat en el Butlletí número 22/2008 del 24 d'abril.

Intervé per llegir el criteri del Govern el Sr. Ferran Mirapeix, ministre de Finances.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

El Govern ha examinat la Proposició de Llei d'independència i qualitat de la radiodifusió i la televisió públiques, presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, publicada al *Butlletí del Consell General* número 16/2008, del 2 d'abril del 2008, i d'acord amb el que disposa l'article 103.2 del Reglament del Consell General, fa les observacions següents:

El Govern comparteix plenament l'objectiu de fomentar la independència i la qualitat de la radiodifusió i la televisió públiques. Tot i això, el Govern no creu que la regulació de la Proposició de llei sigui del tot adequada per aconseguir els alts objectius proclamats al mateix títol de la Proposició de llei.

Pel que fa a l'objectiu de control i gestió dels mitjans audiovisuals públics per part d'ens amb personalitat pròpia i independents, amb el qual el Govern coincideix, i que la Proposició esmenta ja a l'exposició de motius, convé destacar que no és la primera vegada que el legislador pensa en un ens d'aquestes característiques.

Efectivament, la Llei de radiodifusió i televisió d'Andorra i de creació de la societat pública RTVASA, de l'any 2000, va preveure la creació del Consell Andorrà de l'Audiovisual, que pot fer perfectament aquesta tasca i supervisar altres mitjans de comunicació, com ràdios o futures televisions privades. Per això, probablement hauria estat més encertat i més eficient, dotar de les estructures existents, dels instruments i les competències adequades per dur a terme eficaçment les funcions esmentades.

Quant a la previsió de la Proposició de Llei que estableix que abans de l'aprovació del contracte programa, hi ha d'haver l'informe preceptiu de la Comissió Legislativa Permanent d'Economia, el Govern crida l'atenció sobre el fet que no queda clar si aquest informe previ és vinculant o no.

Aquesta circumstància pot fer que s'estableixi un control directe polític del Parlament a través d'aquesta comissió sobre la gestió d'RTVASA des del punt de vista programàtic.

Pel que fa al nomenament del director general, que passa a ser potestat del Consell d'Administració, la

Proposició de llei tampoc deixa clar si la proposta governamental prevista és vinculant, orientativa o merament protocol·lària.

Per part seva, l'article 11.2 estableix, de manera poc específica, que: "... per a afavorir la neutralitat de la informació i defugir d'influències de caire polític, econòmic i social, el Consell d'administració de la societat pública Ràdio i Televisió d'Andorra, SA adopta un model de gestió que ha d'establir les regles necessàries per a garantir la seva independència". El Govern hauria trobat més segur i rigorós que aquest model de gestió indefinit quedés ja reflectit en la Proposició de llei.

La incertesa de la redacció es posa de manifest igualment en l'article 4, relatiu al nomenament de membres del Consell d'Administració d'RTVASA, que estableix que "prèvia compareixença dels candidats davant la Comissió Legislativa Permanent d'Economia, el Consell General nomena els tres membres del Consell d'Administració de Ràdio i Televisió d'Andorra, SA, amb el vot favorable de tres cinquenes parts dels seus membres.". El Govern es pregunta quin paper hi té la Comissió Legislativa Permanent d'Economia en aquesta reunió prèvia i, entre altres qüestions, si per exemple el seu vist-i-plau és preceptiu.

L'article 18, relatiu a l'estatus personal dels membres del Consell d'Administració, no fa cap al·lusió a una eventual remuneració, -una altra imprevisió que no s'hauria de deixar sense especificar.

I l'article 22, que fa referència al president del Consell d'Administració, com a màxim òrgan de representació del Consell i de la societat pública Ràdio i Televisió d'Andorra, SA i de les seves atribucions, s'oblida de fixar entre quines persones és elegit o bé a quin òrgan correspon nomenar-lo.

Per acabar la cita d'alguns exemples de regulació poc precisa, l'article 30, que parla del finançament, no fa cap esment de quina ha de ser la mesura per liquidar l'endeutament actual d'RTVASA.

Quant l'amplitud de la Proposició de llei, i pel que fa a l'objecte social de la societat pública Ràdio i Televisió d'Andorra, SA, el Govern troba a faltar en l'article 9, alguna referència al desenvolupament de noves tecnologies, a la transició a la TDT i a les seves possibilitats com a serveis complementaris d'ATV, a l'explotació diversificada de més canals o la distribució de continguts per banda ampla, entre altres.

Com s'ha dit, el Govern considera que les potestats atribuïdes per l'article 5 a la Comissió Legislativa Permanent d'Economia permetran que esdevingui, en definitiva, l'òrgan que supervisi els serveis públics audiovisuals, que elabori la carta de principis per a

l'actuació d'RTVASA o que disposi de la facultat de vigilància, entre altres, de tal manera que les tasques pròpies del Consell d'Administració sembla que queden molt limitades i reduïdes. I en contrast amb aquesta reducció de tasques, l'article 20 estableix unes competències del Consell d'Administració similars, segons el parer del Govern, a les que tenia l'antiga ORTA a través de la seva Junta de Govern.

Aquesta Junta de Govern de l'ORTA estava formada per sis persones, nomenades igualment pel Consell General i la majoria de les decisions de la direcció s'hi havien de sotmetre, amb el resultat d'un funcionament lent i poc operatiu. Justament, després de vuit anys d'aquest sistema, aquest òrgan va quedar suprimit per llei per fer possible un funcionament més àgil. Amb el Consell d'Administració tal com queda configurat en aquesta Proposició de llei sembla que s'hagi de produir un retorn al sistema de l'antiga ORTA, i doncs, un pas endarrere.

Després d'examinar i valorar acuradament el contingut de la Proposició de llei d'independència i qualitat de la radiodifusió i la televisió públiques, el Govern en destaca les conclusions següents:

La configuració del Consell d'Administració amb les funcions proposades alentirà i farà més difícil l'acció de la direcció general, tal com passava antigament amb la Junta de Govern de l'ORTA.

D'altra banda, l'eliminació del Consell Andorrà de l'Audiovisual i el trasllat de les seves competències al Consell d'Administració d'RTVASA es fa sense dotar aquest darrer organisme d'altres competències imprescindibles per a una acció eficient, com són les de supervisar i controlar els mitjans de comunicació privats o la de col·laborar en la concessió de llicències.

Finalment, la Proposició de llei dota la Comissió Legislativa Permanent d'Economia d'un comandament directe sobre RTVASA i de les competències de direcció i control sobre els mitjans públics. Es tracta d'un canvi en relació amb la situació actual sobre el qual el Govern no té res a dir, amb el benentès que les competències no s'han de deslligar del finançament. Per això, el Govern considera que, tal com es fa amb altres òrgans i ens dependents del Consell General, la Proposició de llei hauria d'atribuir-li igualment la competència del finançament.

Ateses totes les consideracions precedents, el Govern manifesta el seu criteri contrari a la Proposició de llei esmentada.

Aquest és el criteri que el Govern sotmet a la consideració del Consell General.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Passaríem, doncs, a la intervenció dels grups parlamentaris.

Pel CDA + Segle XXI.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

... Perdó Sr. Tarrado, primer intervindria per a la defensa de la Llei, el Grup Parlamentari Socialdemòcrata. Doncs, intervindria el Sr. Ricard de Haro. Teniu la paraula.

... Perdoni!

El Sr. Ricard de Haro:

Gràcies Sr. síndic.

Tal i com ha quedat ben reflectit en l'exposició de motius, la nostra Proposició es circumscriu a la radiotelevisió pública i no reforma ni la selecció dels operadors ni els seus títols. No ho fa perquè entenem que això ha de ser objecte d'una futura i necessària llei del sector audiovisual.

Pel que fa a la nostra Proposició de llei és plantejar unes solucions d'urgència a una situació que ha esdevingut ja una emergència democràtica.

Al Consell General li cal assegurar, que la ràdio i la televisió públiques, respecten els principis d'independència i qualitat.

La nostra Proposició incorpora les millores tècniques d'imparcialitat en dret comparat, i al mateix temps redefineix les institucions de control que existien en la normativa andorrana.

L'experiència dels darrers anys ha demostrat que el Consell Andorrà de l'Audiovisual no ha estat un organisme operatiu ni que hagi permès fer cap pas endavant en la defensa de la independència i el pluralisme dels mitjans audiovisuals públics.

Aquesta Llei no el manté i trasllada les seves limitades competències a altres instàncies.

El Consell General té ara un paper molt més rellevant, especialment a través de la seva Comissió Legislativa Permanent d'Economia a la qual s'atribueix la supervisió dels serveis audiovisuals públics.

El primer canvi comporta el nomenament per part del Consell General dels tres membres del Consell d'Administració d'RTVASA, prèvia votació per quòrum reforçat. Es tracta d'una tècnica força estesa en dret comparat.

La Comissió Legislativa Permanent d'Economia s'encarrega del seguiment dels serveis audiovisuals i se li assignen algunes funcions concretes al respecte, entre les quals, cal destacar la competència d'elaboració d'una carta de principis per a l'actuació de la societat pública i diverses facultats de vigilància i requeriment propis del paper de control del parlament.

El contracte programa que regula el capítol IV també és una institució ja força desenvolupada en dret comparat. El signen el Govern i la societat pública RTVASA i estableix les regles econòmiques i tècniques del servei, així com la salvaguarda de la seva independència i neutralitat.

Abans de la seva aprovació ha d'emetre informe a la Comissió Legislativa Permanent d'Economia del Consell General.

En definitiva, la Llei aconsegueix un equilibri democràtic en el funcionament de la ràdio i la televisió públiques. Al Consell General li correspon una tasca de control principalment a través de la comissió ja mencionada. A més, elegix els tres membres del Consell d'Administració d'RTVASA amb quòrum qualificat.

Havent plantejat aquesta línia de redreçament de la normal situació que es viu a RTVASA i que pateix el seu personal, no ens ha sobtat pas el criteri formulat pel Govern.

El Sr. Pintat que ja es va proclamar amo i patró de la ràdio i televisió públiques, que hi ha situat un comissari polític a la direcció dels informatius i un director general addicte a la causa liberal, no podia pas aplaudir una proposició de llei que va adreçada a acabar amb la manipulació dels informatius des de la tercera planta de l'Edifici Administratiu del Govern.

La nostra Proposta va en la línia de permetre uns serveis informatius al marge de les pressions polítiques. La nostra Proposta permet acabar amb un llarg període d'interinitat i de pressions que compliquen molt i molt la feina dels professionals en aquests mitjans públiques. La nostra Proposta permet obrir una etapa de més independència i respecte del poder; es tracta de donar qualitat i independència a uns mitjans que han de ser uns importants instruments de creació d'opinió cívica i ciutadana.

Nosaltres, a diferència de vostès, volem aconseguir que aquesta opinió sigui diversa, oberta i respectuosa amb les minories, però perquè la nostra Proposició de

lleï pugui prosperar haurà de desaparèixer primer la tendència malaltissa del Partit Liberal a considerar els mitjans públiques com la seva firma particular.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. de Haro per la seva exposició.

Ara sí, pel torn d'intervenció del Grup Parlamentari CDA + Segle XXI. El Sr. Enric Tarrado, president, teniu la paraula.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies de nou, Sr. síndic.

Des de CDA + Segle XXI volem ja d'entrada manifestar que no estem d'acord amb el contingut de la Proposició de llei d'independència i qualitat de la radiodifusió i la televisió públiques presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata. Aquest posicionament ve motivat, de manera especial, per allò que s'estableix en l'article 5 de la Proposició de llei que ara s'examina i que constitueix l'element definidor del conjunt de la proposta normativa.

En efecte, en el dit article s'estableix que la competència de control i de seguiment dels serveis audiovisuals públiques correspon a la Comissió Legislativa d'Economia del Consell General. Sincerament, no pensem que aquesta competència de seguiment i de control atribuïda a una comissió del Consell General sigui el millor camí per a assolir la neutralitat en l'actuació dels mitjans audiovisuals públiques.

El Consell General és l'òrgan legislatiu de l'Estat que, a la vegada, està encarregat del control de l'activitat política del Govern. Així doncs, per mandat constitucional, el parlament ha d'exercir un control polític sobre l'activitat política del Govern. En canvi, ens sembla que al parlament no li pertoca fer un seguiment i un control directes sobre el funcionament dels mitjans de comunicació públiques.

D'aquesta manera, segons el nostre criteri, un control directe i inevitablement polític, exercit per part de la Comissió d'Economia sobre els mitjans de comunicació públiques només faria que empitjorar les coses i augmentar la crispació política, tot portant cap a una creixent confusió de poders i tot dificultant la neutralitat que els referits mitjans han de tenir, ja que ens preguntem: què hi pot haver de més polític que una comissió legislativa?

Els consellers de CDA + Segle XXI estem certament preocupats per la qüestió de la neutralitat de la ràdio i de la televisió públiques. Per a nosaltres, allò realment important és garantir la independència i el

pluralisme dels mitjans de comunicació públics. Per entendre'ns, des de CDA + Segle XXI volem garantir la neutralitat dels mitjans audiovisuals públics més que controlar-ne els seus continguts. Per això, no ens agrada un sistema de control que, provenint directament d'una comissió parlamentària, seria inevitablement polític.

Així doncs, nosaltres considerem que la millor manera de garantir la neutralitat dels mitjans audiovisuals públics ve donada per l'establiment d'un Consell Audiovisual de reconegut prestigi professional, basat en la capacitació tècnica i professional dels seus integrants i que estigui el més allunyat possible de l'activitat política. En aquest sentit, ens sembla que pot resultar convenient examinar amb calma l'esborrany de llei preparat pel Consell de l'Audiovisual, ja que segons la nostra opinió pot oferir una bona base de treball per a preparar una regulació legal que realment garanteixi la neutralitat i la independència dels mitjans de comunicació públics.

Per aquests motius, votarem en contra de la Proposició de llei que ara examinem.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Tarrado.

Pel Grup Parlamentari Liberal, Sr. Robert Call teniu la paraula.

El Sr. Robert Call:

Gràcies Sr. síndic.

El passat dia 2 d'abril la Sindicatura va admetre a tràmit parlamentari la Proposició de llei d'independència i qualitat de radiodifusió i televisió públiques, presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per mitjà de la qual pretén regular i fomentar la independència i la qualitat de la radiodifusió i la televisió públiques del Principat d'Andorra.

Després d'examinar i valorar el contingut de la Proposició de llei que, -tot i compartir el neguit del Grup Parlamentari Socialdemòcrata pel que fa als principis d'independència i qualitat dels mitjans de comunicació públics d'Andorra-, aquest grup parlamentari creu que aquesta Proposició de llei no aconsegueix els objectius esperats, perquè creiem que passar totes aquestes funcions que avui dia atorga l'actual Llei de radiodifusió pública a la Comissió Legislativa d'Economia del Consell General, el que faria seria tot el contrari. Segurament que aquests mitjans serien democràtics,

però el que està clar és que no serien apolítics i el nostre grup, en definitiva, és el que vol: que siguin uns mitjans de comunicació públics, de qualitat i completament independents.

Per aquest motiu es va aprovar l'actual Llei de radiodifusió i televisió públiques, i la creació de la societat pública Ràdio i Televisió d'Andorra, SA l'any 2000, després de l'experiència tinguda, a raó del funcionament de l'antiga ORTA, pel qual ja es va fer aquesta Llei.

Pensem que si prenem en consideració aquesta Proposició de llei amb els mecanismes que es proposen es tornaria a portar el mateix funcionament d'abans, i el nostre grup parlamentari és el que no vol.

Només em quedaria dir, després de l'exposat anteriorment, que el nostre grup parlamentari votarà que no a la presa en consideració d'aquesta Proposició de llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Call per la seva intervenció.

El Govern desitja intervenir?

Sr. ministre de Finances.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Només agrair les intervencions del Grup Parlamentari CDA + Segle XXI i del Grup Parlamentari Liberal, i contestar al Sr. de Haro que el Govern en cap moment ha nomenat cap comissari polític a la televisió pública andorrana... que això del "comissari polític" sona molt a èpoques arcaiques del *poli-bureau*, que potser vostès està més familiaritzat que nosaltres, i que el Govern confia plenament en la professionalitat de les persones que treballen en la televisió pública andorrana, i que em sap molt greu que vostès no confïi en elles.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Alguna altra intervenció per part dels grups?

Sr. Ricard de Haro teniu la paraula.

El Sr. Ricard de Haro:

Gràcies Sr. síndic.

Faré dos puntualitzacions.

Si algú pot tenir familiaritat... si algú pot tenir costum de manar sense respectar, és aquest govern... jo segur que no! La meua trajectòria professional, personal i sindical, si d'alguna cosa m'avalua, a mi personalment, és d'això, de ser un demòcrata convençut. O sigui, que això del *poli-bureau* potser el coneix vostè. Jo el conec a través dels llibres... però no. Vostès sí que ho fan a la manera..., i com a mostra un botó, un cap de Govern que es proclama públicament "amo i patró" de la ràdio i televisió pública.

Després, només una puntualització als companys del CDA + Segle XXI i del Grup Parlamentari Liberal: sí que podem entendre que al traspasar els poders de control a la Comissió d'Economia, sí que fem un traspàs polític, però miri!, els membres de les comissions -i de la d'Economia també- són elegits pel poble andorrà, les comissions tenen representació de tots els grups parlamentaris per tenir una representació àmplia del poble andorrà, i segur que és més democràtic que, aquest poder o aquest control, emani d'aquesta Comissió d'Economia que no de la tercera planta de l'Edifici Administratiu.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern, segons l'article 66 demanàveu el torn d'al·legació?

Teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Perquè he estat convidat a participar.

Només per a la tranquil·litat democràtica del conseller de Haro, li vull precisar que jo no m'he proclamat mai públicament amo i senyor de la televisió andorrana, sinó que va ser un esmorzar de treball de final d'any amb la premsa on vaig fer un acudit, amb la poca traça que, quan intentant jugar a *padre i padrona* i la pel·lícula molt coneguda del capità del barco... com es deia aquella pel·lícula?... "Master and commander" -en anglès-... sí, devia ser això. Vaig fer aquesta broma però amb l'ajuda dels uns i dels altres va sortir mal interpretada, però de cap manera, ans el contrari admiro molt la feina que fan els professionals de ràdio i televisió andorrana.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies per la seva intervenció per al·lusions.

Entraríem, doncs, als grups parlamentaris.

Sr. Enric Tarrado teniu la paraula.

El Sr. Enric Tarrado:

Bé, discrepar de la contesta que m'ha fet el Sr. de Haro perquè, evidentment que els consellers que estem aquí assentats en aquesta Sala representem al poble, però aquí es tracta d'una societat pública que ha de funcionar el més acuradament possible, estem completament d'acord amb vostè que ha de funcionar amb el màxim d'independència, però jo li voldria recordar que quan es fan nomenaments des d'aquesta Sala vulguem o no vulguem tots, hi ha un àmbit polític i el que no faran la gent d'aquesta Sala, o qualsevol grup parlamentari que hagi aquí és, nomenar a gent que no siguin afins a un grup parlamentari en qüestió i la prova està en què hi ha hagut varis nomenaments -i no aniré gaire lluny que no fa falta nomenar-los- on hi ha hagut bloqueigs, on hi ha hagut càrrecs que han estat... o sigui que no han estat ocupat durant llargs períodes, i jo entenc, nosaltres entenem des del nostre grup parlamentari, que els càrrecs -quan hi han institucions públiques- han d'estar proveïts.

Només volia puntualitzar-li això.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Tarrado.

Alguna intervenció pel Grup Parlamentari Liberal.
El Sr. Robert Call.

El Sr. Robert Call:

Gràcies Sr. síndic.

Jo ja li he avançat en la meua intervenció al Sr. Ricard de Haro que nosaltres compartíem plenament el seu neguit, i nosaltres creiem que s'ha de millorar la transparència i el funcionament d'aquests organismes a través de dotar de més responsabilitats al Consell de l'Audiovisual que és el que s'està fent a tots els països del nostre entorn.

Ara bé, passar aquestes responsabilitats a la Comissió d'Economia, creiem que és polititzar vertaderament aquests organismes públics.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Call.

El Govern desitja intervenir?

Alguna altra intervenció per part dels grups?

Sr. Ricard de Haro teniu la paraula.

El Sr. Ricard de Haro:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, potser la Proposició de llei que hem fet no sé si l'han llegida tots, igual que l'hem llegida aquí en el nostre grup.

Hi ha un òrgan que és el Consell d'Administració que té unes facultats atribuïdes i la Comissió d'Economia té les facultats que té, no té res més que això.

M'agrada que tothom estigui d'acord en què s'ha d'augmentar la transparència, en què s'ha de deixar treballar a aquests professionals que tenim, tothom està d'acord en això, però, la iniciativa l'hem tinguda nosaltres en presentar aquesta Proposició i m'hagués agradat que la tinguessin en consideració i poder-la canviar, esmenar i perfeccionar-la per a què fos del grat de tothom.

Veig que no ens posarem d'acord. Són dos maneres... -com ja s'ha dit en aquesta Sala en una anterior intervenció-, són dos maneres diferents i no ens posarem d'acord.

Nosaltres hem presentat això amb aquesta voluntat.

Creiem i compartim que vostès també la tenen aquesta voluntat de dotar de transparència i d'independència a aquests mitjans públics audiovisuals. Nosaltres hem tingut el gest, hem tingut la voluntat de fer-ho i de plasmar-ho en una Proposició de llei, i per això hem tingut el d'allò de presentar-la davant aquest Ple.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. de Haro.

Alguna altra intervenció per part dels grups?

Si no hi ha cap més intervenció, doncs, procediríem a la votació, recordant doncs, que sí fóra l'acceptació de la Proposta de llei i no, doncs, el rebuig a la mateixa.

Sr. secretari si sou tan amable?

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí

M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : Sí

M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : No

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : No

M. I. Sr. Jordi Font Mariné : Sí

M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : No

M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : No

M. I. Sra. Eva García Pastor : No

M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringueret : No

M. I. Sra. Mariona González Reolit : Sí

M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : No

M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No

M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora : Sí

M. I. Sr. David Pérez Peiró : Sí

M. I. Sr. Emili Prats Grau : No

M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : Sí

M. I. Sra. Eva Riberaygua Dournès : No

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí

M. I. Sr. Jaume Serra Serra : No

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : No

M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell : No

M. I. Sra. Olga Adellach Coma : No

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : No

M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : Sí

M. I. Sr. Robert Call Masià : No

El Sr. síndic general:

Sr. secretari de torn si sou tan amable de fer el recompte?

El Sr. Esteve López:

Són 12 sí i 16 no.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, a la vista del resultat no s'admet en consideració la Proposició de llei i es declara closa la seva tramitació.

Tot seguit, farem una parada d'uns deu minuts abans de reprendre la sessió.

(Són les 17.45h)

Es reprèn la sessió.

(Són les 18.10h)

Bé, doncs, reprendrem la sessió amb el punt número 5.

5. Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'acord sobre la situació del Tibet.

La Proposta d'acord fou publicada en el Butlletí número 16/2008 del 2 d'abril i no s'hi ha presentat cap esmena.

Per defensar la Proposta d'acord, i en representació del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, intervé el Sr. Jaume Bartumeu president del grup.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, efectivament quan el primer d'abril vam presentar aquesta Proposta d'acord, la situació al Tibet era preocupant. Un mes i mig després, la situació dissortadament no ha pas millorat.

Sabem que, en un discurs pronunciat el dia 6 d'abril, el Dalai-lama va fer una crida al poble tibetà perquè respongués amb la no-violència front a la repressió xinesa.

Nosaltres pensem que Andorra ha de tenir un paper actiu i dinàmic en l'àmbit internacional en la defensa dels drets humans i que la situació del Tibet no permet que, el nostre país, que Andorra romanguí silenciosa, i per això hem presentat aquesta Proposta d'acord que diu així -i la llegiré-:

“Atesos els greus esdeveniments que han estat succeint durant el mes de març al Tibet, que posen en evidència una violenta repressió de l'exèrcit xinès front a la protesta dels monjos i dels habitants del Tibet.

Considerant que aquesta situació suposa una greu i palesa violació dels drets humans fonamentals.

Vista la declaració de la presidència eslovena de la Unió Europea, publicada el dia 19 de març del 2008, sobre la situació al Tibet en la qual se subratlla la importància que atorga la Unió Europea al dret a la llibertat d'expressió i al dret de manifestar-se pacíficament i es demana a les autoritats xineses que responguin a les manifestacions respectant els principis democràtics reconeguts internacionalment.

Atès que Turquia, Croàcia i l'antiga República Iugoslava de Macedònia, països candidats a l'adhesió a la Unió Europea, Bòsnia-Herzegovina i Montenegro, països del procés d'estabilització i d'associació i candidats potencials a l'adhesió, i Islàndia, Liechtenstein i Noruega, països membres de l'Espai Econòmic Europeu, s'han adherit a la declaració de la presidència de la Unió Europea, el Consell General

ACORDA:

-i aquesta és la Proposta-

Donar suport sense cap reserva a la reconciliació pacífica entre les autoritats xineses i el Dalai-lama i els seus representants.

Encomanar al Govern que s'adhereixi a la declaració de la presidència de la Unió Europea sobre la situació al Tibet, de 17 de març del 2008 feta pública el dia 19 de març del 2008.”.

Aquesta és la Proposta.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Bartumeu.

Sr. Tarrado ara és el seu torn d'intervenció pel Grup Parlamentari CDA + Segle XXI... Sra. Lurdes Font.

La Sra. Lurdes Font:

Gràcies Sr. síndic.

Des de fa uns mesos cal reconèixer que la repressió de l'exèrcit xinès sobre els monjos i sobre els habitants del Tibet en general ha arribat a uns extrems difícilment suportables per a l'opinió pública mundial ja que les agressions reiterades, promogudes per l'exèrcit xinès, que pateixen els tibetans suposen una greu violació dels drets humans davant la qual la comunitat internacional no hi pot restar indiferent.

L'enorme creixement econòmic que està vivint la Xina no pot fer que aquest estat sigui indiferent als drets de les minories culturals i religiosos, com està passant en el cas del Tibet. Encara més, pensem que aquest creixement econòmic no es pot fonamentar en violacions dels drets humans. Així doncs, pensem que cal trobar una solució negociada a les relacions entre la Xina i el Tibet i, per això, des de CDA + Segle XXI, volem donar el nostre suport a la reconciliació pacífica entre les autoritats xineses i el Dalai-lama i els seus representants i, en aquest sentit, estem d'acord en encomanar al Govern que s'adhereixi a la declaració del 17 de març de 2008, de la presidència de la Unió Europea sobre la situació al Tibet.

Així doncs, el nostre vot és favorable a la Proposta d'acord.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Font.

Pel Grup Parlamentari Liberal el Sr. Emili Prats, teniu la paraula.

El Sr. Emili Prats:

Gràcies Sr. síndic.

El 17 de març del 2008 la presidència eslovena, en nom de la Unió Europea, va fer una declaració en la que afirmava, entre altres: "La Unió Europea recolza, sense reserva, una reconciliació pacífica entre les autoritats xineses i el Dalai-lama i llurs representants".

Insta el Govern Xinès de prendre en consideració les preocupacions dels tibetans en l'àrea dels drets humans.

La Unió Europea anima en ambdues parts en citar un diàleg substancial i constructiu, a fi de cercar una solució durable, acceptable per a tots i que respecti plenament la cultura, la religió i la identitat tibetanes.

Aquesta declaració, com és habitual, s'hi van adherir, a més de tots els estats membres de la Unió Europea, d'altres països com són Turquia, Croàcia, l'Antiga República Iugoslava de Macedònia -en tant que candidats de la Unió Europea-, i d'altres països de l'espai econòmic europeu que són: Islàndia, Liechtenstein i Noruega.

Així, tenint en compte que des del Consell General i des del Govern s'advoca sempre, i sense excepció, per la resolució de conflictes mitjançant el diàleg, el respecte a l'altre i la cultura de la pau. I, conscient que aquests darrers dies les autoritats xineses i tibetanes han començat a establir punts de contacte, es considera plenament l'adhesió a l'esmentada declaració.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Emili Prats per la seva intervenció.

Alguna altra intervenció per part dels grups?

Doncs, escoltant les mateixes i a la vista de les intervencions proposaria l'aprovació, per assentiment, de la Proposta?

Doncs, queda aprovada.

Entraríem al punt número 6.

6. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de modificació de la Llei 20/2007, del 18 d'octubre, de societats anònimes i de responsabilitat limitada.

El Projecte de llei fou publicat en el Butlletí 17/2008 del 7 d'abril i no s'hi ha presentat cap esmena.

Alguna intervenció per part del Govern?

Entraríem, doncs, a les intervencions dels grups parlamentaris.

Per CDA + Segle XXI?

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, el Sr. Jordi Font.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, hem examinat el Projecte de llei de modificació de la Llei 20/2007, del 18 d'octubre, de societats anònimes i de responsabilitat limitada, i en consonància amb la nostra votació inicial a la Llei i lligat també a la votació que vam emetre sobre la Llei de comptabilitat, donarem suport a aquest Projecte de llei.

No obstant això, voldria precisar un parell de punts ja que les dues lleis, tal com he dit, van estretament lligades, ens vam trobar amb una lamentable, jo diria, situació en el moment de veure el que va succeir amb el decret del reglament que tenia que regular el funcionament del Registre de societats i constatarem que només hi havia un reglament a desenvolupar per fer operativa aquesta Llei. L'altra llei, que va estretament lligada amb això, és la Llei de comptabilitat i nosaltres des d'aquí, i aprofitant aquest torn de paraula, voldria fer un prec al Govern perquè tot i sabedors que el text legislatiu no li obliga a publicar aquests reglaments amb anterioritat voldríem fer, doncs, un prec per evitar possibles problemes posteriors que poguéssim publicar alguns d'aquests reglaments, sinó tots, perquè si no m'erro són set, abans que s'acabés aquest any ja que seria important i seria un bon servei que faríem per a tota la ciutadania clarificant alguns aspectes que amb la Llei de societats no eren tan vitals perquè el que opera com a reglament molt sovint és el consell d'administració de les empreses, però en aquest cas els reglaments són vitals i si ens podem anticipar jo agrairia que el Govern tingués en compte aquest prec.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Font.

Alguna intervenció pel Grup Parlamentari Liberal?

Sr. Alain Bernat teniu la paraula.

El Sr. Alain Bernat:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, només en la línia de fer homogenies la Llei de societats i la Llei de comptabilitat, el nostre vot també serà favorable.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció?

Sr. ministre de Finances.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Dir que sí, que estem treballant en els reglaments per poder-los treure el més aviat possible i que estiguin en mans de la població -de la ciutadania-, doncs, com a mínim uns cinc mesos abans de l'entrada en vigor de la Llei.

Estem treballant en això, ho estem ultimant ara i esperem que en un breu termini els puguem passar pel Govern perquè s'aprovin i publicar-los.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Alguna altra intervenció?

Sr. Enric Tarrado.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, vistes les intervencions que hem fet els diferents grups solament puntualitzar que nosaltres també votarem favorablement a la Llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Tarrado.

Alguna altra intervenció?

Doncs, a la vista de les mateixes proposaria l'aprovació del Projecte de llei per unanimitat?

Doncs, queda aprovat el Projecte de llei.

7. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei d'acompanyament del Projecte de llei del pressupost 2008 sobre les noves formes de contractació i finançament d'obres públiques.

L'Informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha estat publicat en el Butlletí número 25/2008 del 8 de maig.

Exposa l'Informe el Sr. Jaume Serra Serra, nomenat ponent per part de la comissió.

Teniu la paraula.

(Hi ha un silenci)

... No hi ha informe?

Doncs, en vista que no hi ha informe començaríem per les intervencions dels grups parlamentaris.

Pel Grup Parlamentari CDA + Segle XXI el Sr. Tarrado, president del grup, té la paraula.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

En relació a l'aprovació definitiva del Projecte de llei d'acompanyament del Projecte de llei del pressupost del 2008 sobre les noves formes de contractació i finançament d'obres públiques, volem remarcar que en la Comissió de Finances s'ha acabat de concretar l'aprovació de determinades esmenes per tal de fer aquest text més realista i més prudent, en la línia del plantejament que, des de CDA + Segle XXI, sempre hem mantingut en relació al nou sistema de contractació i finançament de l'obra pública.

Així, volem remarcar que, per un costat, s'ha suprimit el capítol dedicat als anomenats contractes de col·laboració amb privats per tal de simplificar la Llei i de limitar-ne el seu abast. Podem ara recordar que aquesta fórmula permetia la gestió, l'explotació i el manteniment d'obres d'interès públic a càrrec d'entitats de dret privat, i venia a ser una mena de calaix de sastre de la inversió pública.

Per un altre costat, s'ha retallat el termini de concessió en deu anys. Així, mentre que el Projecte de llei fixava inicialment un màxim de cinquanta anys per concessió -que era també el termini del que disposava l'Estat per pagar tota l'obra- finalment s'ha optat per un termini més prudent de quaranta anys.

De qualsevol manera, ens sembla especialment rellevant l'acceptació de la nostra esmena en la que es proposa afegir una disposició addicional on es demana que el Govern inclogui en la Llei anual del pressupost un inventari dels contractes d'obra pública que preveu finançar mitjançant el procediment establert, per ser aprovats pel Consell General.

A més, en l'esmentada disposició addicional es demana també que es precisin les modalitats contractuals escollides i els terminis previstos per al finançament de les obres.

Per tant, des de CDA + Segle XXI pensem que queda un text final força raonable i perfectament assumible, adaptant-se a la realitat econòmica i social del nostre país. A més, volem remarcar que l'aprovació d'aquest Projecte de llei queda també vinculada a la negociació política que amb el Grup Parlamentari Liberal vam mantenir de cara a

l'aprovació del pressupost per al 2008. Una negociació que, des del nostre grup parlamentari, vam focalitzar, en bona part, en la introducció de determinades dosis de moderació i de realisme en el nou sistema de finançament de l'obra pública, així com en la consecució d'un compromís entre les necessitats de programació d'obra pública i les capacitats de finançament de l'Estat.

El nostre vot és favorable, avui, al Projecte de Llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Tarrado.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sr. Vicenç Alay teniu la paraula.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Ens trobem avui en aquest debat del Projecte de Llei d'acompanyament del Projecte de Llei de pressupost 2008 sobre les noves formes de contractació i finançament d'obres públiques.

Al nostre grup parlamentari, al Grup Parlamentari Socialdemòcrata, ens hagués agradat, però, estar debatent el Projecte de Llei de modificació de la Llei de contractació pública. I si en lloc d'avui, el debat s'hagués produït ben abans, millor que millor.

El per què d'aquesta entrada? Que dir que és bo, es pretén seriosa... i és seriosa, doncs, n'hi ha més d'una.

La primera -no la principal-, en tot cas la més immediata, és que el Projecte de Llei en qüestió, per molt títol rimbombant que li hagi volgut col·locar el Govern, no deixa de ser un projecte de modificació d'una llei ja en vigor al nostre país, la Llei de contractació pública de l'any 2000.

Un projecte coix i amb moltes mancances, amb una terminologia equívoca i enganyosa: aquestes "noves formes de contractació" -com s'anomenen- no deixen de ser tipus i subtipus de contracte que haurien de recollir-se en la Llei del 2000, un projecte de llei que arriba tard i fora de lloc.

El passat 8 d'abril vàrem tenir l'oportunitat de discutir abastament el tema en el curs del debat de l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata i defensada pel president del nostre grup, el company Jaume Bartumeu.

Fóra segurament excessiu recollir en aquesta intervenció tot el seguit d'arguments que avalaven la nostra esmena, més encara tenint en compte el poc

temps transcorregut des de llavors. Ens hi reafirmem, però.

Tant en el que es refereix a la mala qualitat tècnica -parlo de tècnica legislativa- del text en qüestió com a la seva intencionalitat política que no és tant la d'avançar en nous tipus contractuals com la de dissimular el màxim possible la pèssima situació de les finances públiques a què ens ha abocat la política del govern lliberal.

El nostre grup no pot donar-los suport en aquesta aventura... en aquest projecte si volen, tal com està enfocat i tal com està redactat. I no perquè siguem contraris a aquests nous tipus de contractes -que no ho són i ho hem repetit moltes vegades-, sinó per la manca de rigor i de projecte amb que es tracta el tema des del grup i des del govern lliberals.

La prova més palpable la trobem en el mateix títol del Projecte de Llei. Per què no s'ha presentat el text sota la forma que nosaltres defensem, la de modificació de la Llei de contractació pública, que deia, segons el que hem esmenat i defensat en comissió? Per què se li'n diu Llei d'acompanyament del pressupost -retratant novament aquesta mala tècnica de la que parlàvem?

Doncs perquè aquesta Llei no apareix com el fruit d'una reflexió mínimament consistent i rigorosa dins un marc general amb un mínim de visió i tenint en compte, tal com ha recordat el conseller Enric Tarrado, les necessitats i les capacitats del nostre país, no apareix en aquest context sinó que apareix com un invent d'última hora per arreglar i maquillar el pressupost d'aquest any. Per això el moment i per això el títol. En aquest sentit, no es pot pas dir que dissimulin massa bé vostès.

Repeteix, nosaltres no desqualifiquem la concessió d'obres. El que denunciem és la utilització matussera i imprudent d'aquesta figura, la qual la bondat o la maldat de la qual no està en ella mateixa sinó en l'ús... o en l'abús -permetin-me'ls hi dir que se'n pugui fer. I, sense entrar en judicis d'intencions, -no es tracta de fer judicis d'intencions ni d'especular-, el Projecte de pressupost il·lustrava extensament sobre què volien fer vostès amb aquest tipus de contracte-hem de dir que discrepem obertament del plantejament que fa el govern lliberal.

Com ho ha fet el propi Grup CDA + Segle XXI, i ara ens ho ha recordat el seu representant, que ha hagut de fer-los aterrar -de grat o per força, vostès sabran- limitant l'aplicació d'aquestes fórmules per a tres únics projectes d'obra, la desviació de Sant Julià, el túnel dels Dos Valires i la desviació de La Massana. I cap més... i cap dels altres quatre, total eren set, que vostès havien previst en el Projecte del pressupost.

Arribat a aquest punt vull recordar-los, ja que convé, que fóra bo que no alimentessin idees equivocades sobre l'abast i les potencialitats d'aquesta Llei. Certes manifestacions llegides darrerament a la premsa fan pensar que el Govern informa o massa malament o massa interessadament sobre aquest tema.

Per acabar, recordar que, tot i la nostra esmena a la totalitat que vam perdre, el Grup Parlamentari Socialdemòcrata no s'ha inhibit en cap moment d'aquest debat, havent presentat un total de vint-i-quatre esmenes parcials per tal de millorar el text en la mesura que ens fos possible. La primera d'elles l'esmena en el títol de la Llei, una esmena que tot i poder semblar menor, no ho és en absolut, pel fet que permetria -hagués permès- reconduir la Llei i donar-li el seu veritable sentit.

Cap de les esmenes de fons han estat acceptades en el treball en comissió -dinou esmenes nostres foren refusades- i el projecte de Llei resultant no recull, de cap de les maneres, el que entenem que hauria de recollir.

Per totes aquestes raons, el nostre grup votarà negativament.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. Alay.

Pel Grup Parlamentari Liberal, el Sr. Jaume Serra. Teniu la paraula.

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies Sr. síndic.

El dia que vam tractar l'esmena a la totalitat al Projecte de Llei, que avui discutim, presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata i defensada pel seu president el Sr. Jaume Bartumeu vaig fer, en aquesta Cambra, una pregunta: és convenient disposar d'una llei que estableixi noves formes de contractació i finançament d'obres públiques?

Vaig respondre que l'opinió del Grup Parlamentari Liberal és que sí. Els motius per considerar que cal una llei sobre noves formes de finançament d'obres públiques ja els vaig exposar el passat 8 d'abril però, permetin que d'una forma resumida els repeteixi avui.

Primer, el Grup Parlamentari Liberal considera que la magnitud de les inversions que ha d'assumir Andorra en els propers anys en infraestructures són suficientment significatives com per dotar-nos d'un instrument legal que les faci possibles sense que l'alternativa zero -és ha dir, no fer res- sigui l'única opció.

En aquest sentit, tenim el convenciment que les infraestructures no són conseqüència del creixement, sinó el contrari, són una de les claus del creixement: per tant, no volem que l'alternativa zero sigui l'única possible.

Hem de fer inversions d'una magnitud econòmica important i amb el marc normatiu actual, el pressupost anual d'Andorra sense les noves formes de finançament, i el que és més important la seva economia, no ho suportaria sense aquestes noves formes de finançament.

En la nostra opinió és desitjable poder mantenir volums d'inversió en el pressupost al voltant de 100 milions d'euros, i alhora abordar projectes i infraestructures de magnituds molt més ambicioses. Ens sembla impossible abordar nous projectes sense que les noves formes de finançament que estableix aquesta nova Llei es puguin fer servir. Altrament dit, si no establim nous mecanismes de finançament no podrem pagar inversió en infraestructures que poden arribar a representar un 25% del total del pressupost actual si no més, sense afectar greument la competitivitat de l'economia andorrana.

Segon, Andorra no disposa en l'actualitat de marc normatiu que permeti, el que planerament s'anomena, "peatges a l'ombra"..., "peatges ocults"..., la Llei els anomena contractes de concessió d'obra pública.

El Grup Parlamentari Liberal considera que aquests contractes tenen, ultra l'avantatge de dilatar la quantia invertint en els temps i per tant no hipotecar la capacitat inversora ordinària del Govern, la no menys apreciable avantatge de traslladar i fer coincident els riscos econòmics, financers, constructius, de funcionament i manteniment d'una infraestructura amb el concessionari de l'obra. El Govern d'Andorra, fent servir un exemple que ja he exposat en aquesta Sala, passa de ser un fabricant de carreteres a un subministrador de mobilitat pel seus ciutadans.

Tercer, Andorra no ha de renunciar a un instrument legal/pressupostari que tot el nostre entorn econòmic fa servir abastament i que s'ha demostrat útil. No té perquè renunciar a una eina que el nostre entorn utilitza per mantenir i millorar la productivitat de l'economia.

Per últim, el Grup Parlamentari Liberal està satisfet amb les esmenes que s'han incorporat i han modificat el Projecte de Llei. Ens sembla oportú, i ja s'ha dit aquí, reduir el temps de durada per una concessió d'obra pública de cinquanta a quaranta anys. També ens sembla oportú reduir la durada màxima dels contractes d'obra amb abonament total del preu fixant el nombre d'annualitats en vint anys.

No ens sembla malament eliminar els contractes de col·laboració i també recolzem les esmenes que s'han incorporat per establir les normes que cal seguir en l'afectació pressupostària de les quantitats que es destinin anyalment al pagament que en resulti dels contractes de concessió d'obra pública, millorant el control i el seguiment de la despesa pressupostària.

No voldria acabar, doncs, sense agrair el vot favorable del CDA + Segle XXI.

I, contestant una miqueta el que ha exposat el Sr. Alay en relació a la seva negativa a votar aquesta Llei, permeti'm que li digui, Sr. Alay, que vostè ataca el problema d'una manera lateral, doncs, no respon al que és el moll de l'os d'aquesta Llei malgrat diu que vostè ja està d'acord; i diu que està d'acord en els contractes però... no entra en el tema fonamental.

Vostè està o no està d'acord que es facin servir aquestes eines de finançament? Vostè considera o no considera que els pressupostos d'Andorra han d'abordar o no abordar obres d'infraestructura que s'han de dilatar amb el temps? Vostè considera que Andorra pot o no pot suportar dèficits que siguin del 25% del seu pressupost amb la magnitud de les inversions que cal? Vostè considera o no considera que és important que un concessionari, com ja li he dit abans, tingui també la responsabilitat de fer funcionar aquella obra? Vostè considera que és important o no important que l'Estat andorrà sigui un fabricant de carreteres o un proveïdor de serveis?... Això, que és l'important, no es contesta.

Per altra banda, fa afirmacions que s'hi pot estar o no a favor. És a dir, aquesta Llei bé podria ser una modificació de la Llei de contractació pública però no ho és, és una llei nova. Bé, és opinable. Aquí no li penso pas dir que jo tingui més raó que vostè. Que tingui bona o mala qualitat tècnica? suposo que també pot ser opinable, però jo penso que té qualitat tècnica. Que no té intenció política? Home! És clar que en té d'intenció política. Té una intenció política clara que uns pressupostos amb una vocació inversora es puguin mantenir en el temps.

Bé, és només per fer servir algunes dels comentaris que vostè ha fet.

I, per últim, home! Tampoc cal padrina... 24 esmenes... efectivament les va fer, de les quals unes eren d'estil. És clar! Resulta que a nosaltres ens agrada més el nostre estil, també és opinable. Jo ho entenc que a vostè li agradi més el seu estil, però vostè ha d'entendre que a nosaltres també ens agradi més el nostre.

Per tot això i per acabar, agrair el vot favorable a CDA + Segle XXI, i exposar que el Grup Parlamentari Liberal hi votarà a favor.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Serra per la seva intervenció.

Alguna intervenció per part del Govern?

Sr. ministre de Finances.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Des del Govern agrair que aquesta Llei pugui veure la llum amb els vots favorables del Grup Parlamentari Liberal i del Grup Parlamentari CDA + Segle XXI, i lamentar que el Grup Parlamentari Socialdemòcrata a pesar de, per primera vegada, avui haver entès que en principi sí que estarien d'acord amb el sistema de concessions, doncs, lamentar... lamentar que el vot sigui negatiu.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Alguna altra intervenció per part dels grups?

Sr. Vicenç Alay teniu la paraula.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, per contestar les manifestacions del Sr. Serra i del Sr. ministre.

Jo no m'he estès, jo li he dit que no m'estendria perquè fa molt pocs dies que vam tenir el debat de l'esmena a la totalitat que va presentar el nostre grup.

Si es prenen la molèstia de repassar, i evidentment ho he fet, -a més estava aquí el dia que es va debatre... si es pren la molèstia de repassar el que es va dir en aquell moment, veurà que totes aquestes preguntes retòriques que li agrada formular i que ha formulat avui, Sr. Serra, estan respostes allà.

Sí que estem d'acord, evidentment que estem d'acord, a més jo li he tornat a repetir avui que hi estàvem d'acord, i estem d'acord per moltes raons però, el propi Sr. Bartumeu li ha dit: "Escolti! si hi havia tanta pressa i tanta necessitat perquè han tardat tretze anys en fer aquesta Llei?"

I per què la fan expressament?... a més, és que és clar... això de "Llei d'acompanyament"... aquest invent... bé, -invent no perquè és espanyol-, però, aquest invent que han fet vostès amb el títol retrata molt bé -i això els he volgut subratllar-, fins a quin punt aquesta Llei és cojutural i no és una llei que sigui fruit d'una política molt raonada, i si ho és, doncs, malament rai perquè demostra fins a quin

punt les seves polítiques raonades tenen un tant per cent elevadíssim de conjuntural.

Jo crec que ha quedat ben clar, i a més m'agrada que faci aquesta intervenció que ha fet perquè em permet dir això i perquè quedi clar per a tothom la posició del nostre grup. Perquè no utilitza malèvolament, com han fet moltes vegades, una posició que vol ser crítica amb les maneres i amb la política en general i que acaben convertint en un "no" a una cosa que nosaltres no hem negat mai. Passa aquí i passa en altres llocs.

M'he referit a unes manifestacions que havien sortit a la premsa i a la mateixa premsa deien que aquella persona havia parlat feia poc amb el ministre... expliqui-li bé. Aquesta Llei només serveis per fer, aquest any, tres projectes -i si no, demani-li al seu soci, al seu últim soci en temes d'aquests, almenys-, que ha quedat ben clar quins són. I ell mateix ha dit: "nosaltres hi hem posat seny i els hem obligat...", jo ja havia parlat que els havien fet aterrar una mica, però, ell mateix ho ha dit abans: "els hem obligat a reduir l'abast i la intencionalitat d'aquesta Llei". Queda clar! Després ens podem repassar tots plegats el que hem dit.

I, bé, vostè parlava que abordem el tema, el problema, de forma lateral. Vostè, el problema és que plantegen el problema i de forma frontal. Aquí està la qüestió.

Nosaltres no volem entrar en aquest discurs, fem la feina que creiem que hem de fer, intentem que es donin les millors solucions als problemes que es plantegen al país.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Alay.

Pel Grup Parlamentari Liberal, el Sr. Jaume Serra. Teniu la paraula.

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, li agraeixo, Sr. Alay, que a vostè li agradi que jo faci preguntes retòriques. Són preguntes retòriques però que em prenc la molèstia de contestar a continuació, cosa que vostè no ha fet en les que jo li he fet, tot sigui dit! Les meves són retòriques però es contesten. Jo li poso i vostè no me les contesta. Bé, això és així.

Recordo perfectament la meva intervenció de l'altre dia i, és veritat, que en l'últim moment el Sr. Jaume Bartumeu va fer una afirmació que jo vaig compartir, que és que aquesta Llei anava molt lligada amb el

pressupost, i crec que va dir que, per la manca i per evitar que el síndic ens tallés la discussió perquè no s'esqueia, no la vam poder discutir. Avui m'he pres la molèstia d'incloure-ho en el debat perquè és veritat que és un tema cabdal. És un tema cabdal perquè crec que el nucli fonamental d'aquesta Llei, que són les preguntes que jo he posat i que vostè no em respon.

Quan jo deia: "Ja era hora", jo no em referia a ja era hora als tretze anys, sinó que ja era hora que aquesta Llei que acompanyava el pressupost es discutís. Jo penso que hagués estat més oportú, i s'hagués escaigut més, de fer-ho en l'entorn del pressupost que és on s'escau.

Per altra banda, vostè diu que nosaltres ataquem frontalment el problema... Home! Gràcies... gràcies... gràcies... és que és el que hem de fer, atacar frontalment el problema. Bé, em sembla la millor manera.

En fi, de la seva nova intervenció, Sr. Alay, no m'ha fet canviar la meva opinió i, és més, m'han quedat una sèrie de dubtes que s'han resolt.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Serra.

Alguna altra intervenció per part del Govern?

Sr. ministre.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Només rectificar una cosa del Sr. Alay, si el Sr. Alay m'ho permet òbviament, que és que vostè diu que dels set projectes que nosaltres havíem posat, que és veritat que els havíem posat en aquesta Llei per executar aquest any, aquí és la rectificació: nosaltres els projectes mai els vam posar per executar aquests set projectes durant aquest any 2008. I aquí és la prova de la no improvisació del Govern. Nosaltres hem fet un *planning* a llarg termini on hi havien aquests set projectes, i un d'aquests projectes que era un gran projecte amb tota la fulla de despeses que es veia a trenta anys o a quaranta anys que es va ficar dins del que era el projecte, es veia que els pagaments anaven augmentant al cap de tres o quatre anys.

Per tant, d'aquests set projectes que vostè adduïa que tots es tenien que fer al 2008, doncs, el Govern no els anava a fer tots al 2008. I aquests tres projectes, doncs, miri... estem molt contents que s'aprovin aquests tres projectes, que estiguin en aquesta Llei d'acompanyament aquests tres projectes

i l'any que ve, doncs, ja en parlarem de quins projectes posarem de més.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Alguna altra intervenció per part dels grups?

Sr. Vicenç Alay.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Per contestar al Sr. ministre, no sé si ho he dit exactament d'una manera o exactament d'una altra.

El que sí està clar és que en el pressupost hi són aquests vuit projectes. Jo he dit que aquest any n'hi haurà tres. Jo no he dit que els altres...

L'únic que li vull recordar és que, fixi's quina confiança genera en vostès que, el seu propi soci de votació en aquesta Llei ha forçat a què s'inclogués una disposició addicional que deixés ben clar que cada projecte que s'hagués... -i ho ha dit el Sr. Tarrado- que s'hagués de tramitar, que s'hagués de posar en concessió, constés cada any en el pressupost i fos votat explícitament en cada exercici pressupostari.

O sigui que, tampoc és una interpretació excessivament esbiaixada la nostra, que coincideix amb la interpretació que fa el Sr. Tarrado i el Grup Parlamentari CDA + Segle XXI.

Pel que fa al Sr. Serra, bé, totes les lleis, poc o molt, estan lligades al pressupost. O sigui, que no és una qüestió com per avalar que aquesta Llei hagués d'anar com a Llei d'acompanyament del pressupost 2008.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Alay.

Alguna altra intervenció per part dels grups?

Per part del Govern? Sr. ministre.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Home! La veritat és que m'ho ha posat molt bé per contestar-li ara, eh? Perquè sí que és una interpretació esbiaixada, és a dir, l'inventari aquest que ens ha posat com, diu vostè, els nostres socis del CDA + Segle XXI el trobem idoni, el trobem ideal,

és una manera de regular la manera de fer les coses, on nosaltres vam ficar al pressupost una sèrie de dades on no hi havia cap regulació i, a través d'aquesta esmena, el que es fa és regular un tema de cara a una transparència i unes maneres de fer. Per tant, aplaudim aquesta iniciativa i estem molt contents que sigui així.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Alguna altra intervenció per part dels grups?

Doncs, si no hi ha cap més intervenció procediríem a la votació.

Sr. secretari.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : No
M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : Sí
M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : Sí
M. I. Sr. Jordi Font Mariné : No
M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : Sí
M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : Sí
M. I. Sra. Eva García Pastor : Sí
M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringueret : Sí
M. I. Sra. Mariona González Reolit : No
M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : Sí
M. I. Sr. Esteve López Montanya : No
M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : Sí
M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora : No
M. I. Sr. David Pérez Peiró : No
M. I. Sr. Emili Prats Grau : Sí
M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : No
M. I. Sra. Eva Riberaygua Dournès : Sí
M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : No
M. I. Sr. Jaume Serra Serra : Sí
M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : Sí
M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell : Sí
M. I. Sra. Olga Adellach Coma : Sí
M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : No
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : No
M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : Sí
M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : No
M. I. Sr. Robert Call Masià : Sí
M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : No

El Sr. síndic general:

Doncs procediríem, Sr. secretari de torn, a fer el recompte.

El Sr. Esteve López:

16 sí i 12 no.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, a la vista del resultat declaro aprovat el Projecte de llei.

Continuaríem amb l'ordre del dia establert i últim d'aquest ordre.

8. Examen i aprovació, si escau, de la Proposició de llei qualificada d'exercici de professions liberals i de col·legis i associacions professionals.

L'informe de la Comissió Legislativa d'Interior ha estat publicat al Butlletí número 25/2008 del 8 de març.

Exposa l'informe el Sr. David Pérez Peiró, nomenat ponent per part de la comissió. Teniu la paraula.

El Sr. David Pérez:

Gràcies Sr. síndic.

El passat 12 de novembre del 2007 la Comissió Legislativa d'Interior em va nomenar ponent de la Proposició de llei qualificada d'exercici de professions liberals i de col·legis i associacions professionals, i com a tal, exposo avui davant del Consell General l'informe de la comissió.

La Comissió Legislativa d'Interior, en el decurs de les reunions celebrades el dia 3 de desembre del 2007, els dies 17 i 31 de març, els dies 9, 23 i 28 d'abril i el dia 5 de maig del 2008, ha analitzat la Proposició de llei i les esmenes presentades a aquesta.

A la Proposició de llei s'han presentat un total de 76 esmenes de les quals: 6 esmenes han estat presentades per part del Grup Parlamentari Liberal, 8 han estat presentades pel Grup Parlamentari CDA + Segle XXI, i 62 han estat presentades per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

De les esmenes presentades: 48 esmenes s'han aprovat per unanimitat, 2 esmenes s'han aprovat per majoria, 14 esmenes s'han transaccionat i aprovat per unanimitat, 1 esmena s'ha transaccionat i aprovat per majoria i 11 esmenes han estat retirades.

Del resultat de la votació de les esmenes se'n desprèn l'informe de la comissió, aprovat per

unanimitat, el text del qual se sotmet avui a consideració d'aquesta Cambra.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. Pérez.

Entraríem, doncs, a la intervenció dels grups parlamentaris.

Per CDA + Segle XXI, la Sra. Lurdes Font.

La Sra. Lurdes Font:

Gràcies Sr. síndic.

Com ja vam manifestar en el debat de presa en consideració de la Proposició de llei d'exercici de professions liberals i de col·legis i associacions professionals, des de CDA + SXXI pensem que el text que ara examinem parteix d'una bona iniciativa legislativa. Volem també recordar que el Consell de Col·legis Professionals d'Andorra va fer arribar als grups parlamentaris la necessitat de regular, de forma general i per llei, l'activitat dels col·legis professionals, trametent-nos, fins i tot, una primera proposta d'esborrany de la referida llei. Cal esmentar que el Grup Parlamentari Liberal va presentar aquesta Proposició de llei recollint i desenvolupant la iniciativa del Consell de col·legis, així com cal remarcar que en el debat de presa en consideració de la mateixa tots els grups parlamentaris vam donar suport a la seva tramitació.

Volem recordar també, que per part de tots els grups parlamentaris, es van presentar nombroses esmenes a la Proposició -com bé s'ha dit a l'informe-, per tal de millorar-ne el seu contingut i d'introduir-hi nous punts de vista. I, com es desprèn també de l'informe presentat per la comissió, moltes de les esmenes presentades han estat aprovades i transaccionades. Així doncs, sembla que hi ha un raonable consens al voltant del text que ara se sotmet a votació definitiva. És important que això sigui així, vista la complexitat i la importància del mateix. També cal expressar que al llarg de la tramitació parlamentària de la Proposició de llei els grups parlamentaris hem recollit els punts de vista de diferents col·legis i col·lectius professionals concernits, per tal de tenir-los presents a l'hora de consensuar el contingut de la Proposició de llei.

Per tal de contextualitzar la importància de l'esmentada Proposició de llei que ara analitzem, hem de comentar que la regulació general de les professions liberals al nostre país ha estat fins avui en mans del decret del Consell General del 1977, tot i que cal reconèixer també que s'han anat aprovant

algunes lleis i normes sectorials que han anat regulant l'activitat de determinades professions.

De totes maneres, fins l'aprovació de la llei que ara ens ocupa, hem d'admetre que la regulació de les activitats professionals al nostre país haurà estat fragmentada, dispersa i incompleta i més si es té en compte que el decret de professions liberals de 1977 no podia continuar donant una resposta satisfactòria a les necessitats actuals de regulació de les professions liberals. Per tant, actualitzar aquesta normativa no només anirà en benefici dels professionals sinó també dels usuaris dels diferents serveis i també de la competitivitat global de la nostra societat.

La llei regula les condicions i els requisits per accedir a l'exercici d'una professió liberal i estableix la distinció entre les professions liberals de naturalesa col·legiada i aquelles que poden quedar vinculades a un àmbit associatiu de caràcter privat. En el text que ara examinem es regula també el dret i el deure dels professionals liberals d'actuar segons les regles i les tècniques de la professió corresponent, així com l'organització i el funcionament dels col·legis i les associacions professionals.

Cal dir que determinades professions tenen a veure amb la salut, el patrimoni, els drets fonamentals o els béns col·lectius. Estem parlant de les professions que per a poder ser exercides, i per motius d'interès públic, exigeixen la col·legiació obligatòria. Els col·legis professionals, en aquest sentit, compleixen funcions públiques i per això queden regulats parcialment com a corporacions de dret públic, amb un règim disciplinari específic. A més, cal esmentar que s'estableix una reserva de llei a l'hora de regular la creació de nous col·legis professionals, sense perjudici que d'altres lleis puguin completar les regulacions de les diferents professions.

Per la seva banda, les associacions professionals -que també queden contemplades en la present llei- poden ser constituïdes per les persones que exerceixen professions no subjectes a col·legiació i tenen com a objectiu representar i defensar els interessos professionals dels seus associats.

Així doncs, la Proposició de llei regula l'exercici professional liberal en general i atén, de manera particular, a les dues modalitats organitzatives a les que els professionals liberals es poden acollir a l'hora de defensar els seus interessos i d'emmarcar normativament la seva activitat professional. Cal dir que amb l'aprovació d'aquesta llei no només es beneficia els professionals del sector sinó que a més, tot establint-se estrictes requisits per a l'exercici professional, es protegeix els destinataris dels serveis de les diferents professions concernides per la norma ara examinada.

Per tot el que s'ha dit, el nostre vot és favorable a l'aprovació de la Proposició de llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Font per la seva intervenció.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, el Sr. David Pérez. Teniu la paraula.

El Sr. David Pérez:

Gràcies Sr. síndic.

Vull començar la meua intervenció recordant que, en la sessió ordinària del passat 20 de setembre, i en la presa en consideració de la Proposició de llei que avui debatem, el nostre grup parlamentari ja va manifestar de la importància de revisar el decret d'exercici de professions liberals del juliol de 1977. Per tant, la creació d'un nou marc legal que reguli l'exercici de professions que requereixin uns coneixements específics i una titulació corresponent, és un pas que hem de fer sí o sí, vista l'evolució socioeconòmica d'Andorra i les necessitats que se'n desprenen no solament dels professionals concernits sinó que també dels qui requereixen els seus serveis.

Tanmateix, és important la necessitat de la creació d'una normativa legal que reguli la creació i funcionament dels col·legis i de les associacions professionals. Una normativa legal que ha de ser la base sobre la qual s'adaptin i es recolzin cadascun dels col·legis i associacions tant per la via legal com per la via estatutària.

Senyors, haig de reconèixer que em sento satisfet per la feina desenvolupada per tots els grups parlamentaris. I dic això perquè, com bé sabem especialment els qui formem part de la comissió legislativa, no ha estat fàcil dur a terme l'objectiu d'adaptar al màxim la Proposició de llei a la realitat del nostre país, tot i el poc contingut polític de la mateixa. Per facilitar la tasca de la qual som responsables, potser hagués estat millor separar la regulació de l'exercici de professions liberals de la regulació de creació i funcionament de col·legis i associacions professionals. Segons el nostre entendre, hagués estat més convenient fer-ho en dos lleis per separat. D'una banda per facilitar la nostra tasca, però sobretot, per facilitar la comprensió de les lleis, de vegades complicades i feixugues per a nosaltres i per al conjunt de la societat. Tot i així, penso que per la via de les esmenes de tots els grups parlamentaris, hem aconseguit adaptar la Proposició de llei a les necessitats reals que s'havien detectat.

Com a tall d'exemple, faig menció a l'article 43 de la Llei que regula la potestat disciplinària. El nostre grup parlamentari se sent especialment satisfet que amb l'aprovació de la nostra esmena, el règim disciplinari de les professions col·legiades serà exercit pels col·legis professionals en els termes establerts per la Llei però també per les normes internes de cada col·legi la qual cosa a banda de reclamar-ho nosaltres també ho demanaven els professionals.

No vull finalitzar la defensa de la nostra posició al respecte de la presumpta aprovació d'aquesta Llei -i ara segura, en vista a les intervencions-, sense manifestar una preocupació. La nostra inquietud ve motivada pel fet que la Llei preveu finalment donar la potestat al Govern d'atorgar autoritzacions temporals de fins a deu anys a professionals titulats estrangers de qualsevol sector que no compleixin els requisits de residència efectiva previstos, per cobrir certes necessitats que poguessin sorgir i que no quedaven cobertes per manca de professionals que sí complien els mateixos requisits. Bé, com ja sabeu, la nostra intenció era que Govern pogués atorgar aquestes autoritzacions per cobrir vacants en el sector de la salut -només en el sector de la salut- per raons molt òbvies. De fet, així ho vàrem manifestar mitjançant esmena. Però més enllà del sector de la salut, no veiem cap altre sector que en un futur pogués tenir la necessitat de cobrir vacants amb extrema urgència. Mirin, el nostre grup té dubtes quant a l'eficàcia d'una potestat tant àmplia al Govern si no s'administra degudament. Un abús constant d'aquestes autoritzacions podria desvirtuar l'essència d'alguns objectius de la present Llei.

Així doncs, confiant en què el Govern no farà realitat la nostra preocupació i acabi fent el que el Grup Parlamentari Liberal va prometre no fer -i no ha fet, de fet- que és convertir una roda en un quadrat, només em resta manifestar que el nostre grup parlamentari votarà favorablement a la Llei.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Pérez per la seva intervenció.

Pel Grup Parlamentari Liberal, el Sr. Joan Albert Farré.

El Sr. Joan Albert Farré:

Sí, gràcies Sr. síndic.

La Proposició de Llei que ara es debat en aquesta Cambra pretén regular un sector econòmic, el de les professions liberals, que té una molt gran importància en totes les economies desenvolupades, no només pel nombre de gent que hi treballa i per la

seva notable contribució al PIB, sinó també pel fet que les seves activitats són el motor d'innovació i de creixement econòmic.

Convé remarcar que l'origen de la Proposició de Llei està en una petició formulada pel Consell de Col·legis Professionals als diferents grups parlamentaris que es va atendre per part del Grup Parlamentari Liberal amb la presentació de la Proposició que va ser presa en consideració amb el vot favorable de tots els grups parlamentaris presents en aquest Consell General, manifestant tots ells la voluntat de treballar conjuntament per millorar la Llei.

Crec que es pot afirmar que aquesta declaració de bones intencions expressada pels diferents grups, aquesta vegada ha estat expressament confirmada no només per la qualitat i el nombre d'esmenes presentades, sinó també per la gran feina de diàleg i negociació que s'ha dut a terme en el si de la Comissió Legislativa d'Interior com s'ha pogut comprovar en l'informe de la mateixa, i que ha permès millorar la Llei i incorporar-hi noves sensibilitats i punts de vista sense malmetre la coherència global del text.

La Proposició de Llei estableix que per l'exercici de les professions liberals, que són les que es caracteritzen per l'aplicació de coneixements i tècniques pròpies d'una ciència o una branca del saber, cal estar en posició d'un títol oficial andorrà o reconegut per Andorra d'estudis acadèmics. Així doncs, es construeix una noció àmplia de professió liberal assimilable a la noció de professió titulada, incorporant-se per un costat els criteris de la vigent normativa europea i recollint-se per l'altre la denominació, ja tradicional en el nostre país, de professió liberal, tal i com quedava esmentada en el decret de professions liberal de 1977.

Cal també dir que, el referit decret de professions liberals ha regulat força correctament durant trenta anys l'exercici de les mateixes a Andorra, però, cal afegir que la realitat socioeconòmica andorrana és avui força diferent de la dels anys setanta. Per això, calia renovar el sistema normatiu de regulació de les professions liberals i aquesta Proposició de Llei que ara s'examina, i que deixarà sense efecte el vell decret, ho farà però sense fer una taula rasa del mateix i tenint en compte que la realitat socioeconòmica andorrana, quant a l'exercici de professions liberals, s'ha anat modelant des de llavors fins a convertir-se en un sector econòmic potent i dinàmic, per això la Proposició recull l'esperit del vell decret i en modernitza el seu contingut adaptant-lo a les circumstàncies i exigències actuals per tal que les professions liberals puguin continuar essent en el futur un element determinant de la nostra competitivitat i, alhora, un sector que ofereixi

una oportunitat professional de futur per als joves del nostre país, perquè després de superar les etapes de formació escaients, puguin incorporar-se amb èxit al món laboral.

La Proposició regula acuradament els requisits determinants per poder accedir a l'exercici de la professió liberal, complir els condicionants de nacionalitat o residència, estar en possessió d'un títol acadèmic habilitat oficial o reconegut, i quan s'escaigui per aquelles professions que desenvolupen funcions d'especial rellevància social, la col·legiació.

També regula el dret i el deure dels professionals d'actuar segons les regles i les tècniques de cada professió, el de cobrir per mitjà d'una assegurança els riscos de responsabilitat derivats de l'exercici professional, i es contemplen i regulen també els casos d'incompliment dels deures professionals com ara la manca de diligència, la competència deslleial o l'intrusisme.

També regula les associacions professionals, com s'ha dit aquí avui, que poden ser constituïdes per les persones no subjectes a col·legiació per tal de vetllar per la representació i defensa dels interessos dels seus associats.

Finalment, la Proposició de llei respon doncs a la necessitat de disposar d'un nou marc legal que reguli l'exercici de professions liberals a Andorra, ja que el decret de 1977 no permetia donar una resposta normativa completa a les exigències d'un sector clau de la nostra economia com és el de les professions liberals, i ho fa sense partir de zero i recollint, per millorar-la, la rica tradició organitzativa que ha caracteritzat i definit el desenvolupament de les professions liberals a casa nostra.

Per això el grup parlamentari votarà favorablement a aquest Projecte.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Farré per la seva intervenció.

El Govern desitja intervenir? Sra. Marsol, ministra de Presidència.

La Sra. Conxita Marsol:

Gràcies Sr. síndic.

En primer lloc el Govern se sent especialment satisfet per l'aprovació d'aquesta Proposició de llei qualificada d'exercici de professions liberals i de col·legis i associacions professionals, i felicita als grups parlamentari per l'acord assolit.

El Govern ja va manifestar en el seu criteri que comparteix la necessitat de donar un nou marc legal a l'exercici de les professions liberals, donant compliment a les necessitats manifestades pels mateixos col·legis i pels mateixos professionals liberals.

Entenem que la iniciativa legislativa del Grup Parlamentari Liberal recolzada, com hem sentit, pels altres grups parlamentaris i millorada després del treball en comissió amb aportació de tots els grups, dota l'exercici d'aquestes professions d'una llei adaptada a les seves necessitats i que regula també la vessant associativa i dels col·legis professionals, i és una proposició encertada i oportuna.

El Govern valora molt positivament que el text compti, com he dit, amb el vot favorable de tots els grups parlamentaris i després d'aquest intens treball en comissió hi torno a manifestar la seva valoració positiva del mateix.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. ministra.

Hi hauria, doncs, alguna altra intervenció per part dels grups?

Doncs, si no hi ha cap més intervenció i a la vista de les mateixes, proposaria l'aprovació del Projecte de llei per unanimitat. Doncs, queda aprovat el Projecte de llei.

Havent exhaurit l'ordre del dia, s'aixeca la sessió.

(Són les 19.00h)